

LAPINKÄVIJÄ

Poluttakin perille

HSL – Lapinkävijät 50 vuotta

HELSINGIN SEUDUN

LAPINKÄVIJÄT RY

www.lapinkavijat.fi

1/2023

Helsingin Seudun Lapinkävijät ry:n jäsenlehti

Karjakaivon alamaja
WGS84 60° 17.911' 24° 35.090'

Karjakaivon ylämaja
WGS84 60° 17.873' 24° 35.004'

Kukasmaja
WGS84 67° 42.708' 24° 19.830'

Goados
WGS84 67° 42.679' 24° 19.823'

Olemme netissä
www.lapinkavijat.fi

Olemme Facebookissa
Helsingin Seudun Lapinkävijät

Olemme Instagramissa
helsinginseudunlapinkavijat

ISSN 0788 - 625X

Sisältö

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Mediatiedot
- 5 Toiminta
- 12 Loma
- 16 Ajankohtaista
- 19 Menneitä
- 26 Omat tarinat
- 35 Tietoaivi

- 37 Kirjareppu
- 38 Rinkan pohjalta
- 41 HSL 50 vuotta
- 42 Yhdistystiedote
- 46 Jäsenedut

Kansikuva: Sakari Palo
Sipoonkorpi 20.1.2021

PIKKIRJOITUS

Uuden vuoden myötä Lapinkävijöitä varmasti mietityttää Karjakaivon kohtalo. Tosi retkeilijästä ei jää jälkeäkään on vanha ohje. Ohje pätee myös Lapinkävijöihin Karjakaivolla. Olemme vuokranneet Karjakaivon rakennukset, mutta tontilla toimimme jokamiehen oikeuksin. Jokamiehen oikeuksien lisäksi olemme saaneet Helsingin kaupungilta maapuuluvan, mutta se koskee vain maahan kaatuneita puita. Pystykuiviin tai latvansa menettäneisiin puihin emme saa koskea emmekä ottaa maa-ainesta, sammalta tai jäkälää. Myös moottoriajoneuvolla ajaminen sekä roskaaminen on kielletty. Jos Karjakaivon omistussuhde muuttuu ja uusi omistaja miettii Karjakaivon käyttöä, on erittäin tärkeää, että olemme luotettavia!

Uuteen vuoteen liittyy usein lupauksia, joiden tavoitteena on ”parempi minä”. Tutkimusten mukaan muutokset omassa käytöksessä vaativat kuitenkin satoja toistoja toteutuakseen ja suuret muutokset pitää tehdä askel kerrallaan. Tammikuun aloittajat, helmikuun lopettajat on kuntosalien tunnettu totuus. Moni aloittaa kuntoilun, mutta into lopahtaa nopeasti. Lapinkävijälle tilanne lupausten kanssa on paljon parempi. Uudenvuoden lupauksen voi sitoa johonkin palkitsevampaan ja yhteisöllisempään, esimerkiksi talkoisiin osallistumiseen. Yhteisöllisyys tuo elämään uutta sisältöä, kun tapaa monenlaisia ihmisiä ja huomaa, että ”noinkin voi tehdä ja elää”. Yhteisöllisyyden lisäksi talkoissa saa pitkäkestoista ja matalasykkeistä liikuntaa, jota arjessa ei tule tehtyä. Pitkäkestoinen ja matalasykkeinen liikunta on erittäin tärkeää hyvinvoinnille.

Muiden hyötyjen lisäksi talkoissa pääsee nauttimaan luonnosta. Luontoa ei voi kokea ruudun välityksellä. Jos näyttää, että on huono sää, niin kannattaa muistaa, että ulkona sää on aina parempi kuin ikkunasta näyttää. Mitä pahemmalla koiranilmalla lähtee talkoilemaan tai ulkoilemaan, niin sitä paremman olon siitä saa! Kun toimii luonnon ja muiden ihmisten kanssa sopuisasti ja erilaisuutta ymmärtäen, niin oma elinpiiri avartuu.

Retkeilyllistä ja antoisaa juhluvuotta kaikille!

Markus Pyhälä, pj
markus.pyhala@lapinkavijat.fi

LAPINKÄVIJÄ

Helsingin Seudun Lapinkävijät ry:n jäsentiedote

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa:

Helmikuun puolivälissä, touko-
kuun puolivälissä, syyskuun alussa
ja joulukuun alussa

Vastaava toimittaja:

Soile Taskinen

tiedotustk@lapinkavijat.fi

Tiedotustoimikunta:

**Reijo Blomberg, Raija Hentman,
Sakari Palo, Risto Uljas**

Taitto: Risto Uljas

Aineisto:

seuraavaan lehteen 19.4.2023
mennessä: *lehti@lapinkavijat.fi*

Ilmoitukset:

1/1 sivu	200 €
1/2 sivua	110 €
1/4 sivua	60 €

Neljästä peräkkäin julkaistusta samasta ilmoituksesta veloitetaan vain kolmen hinta. Mediakortti osoitteessa: *www.lapinkavijat.fi*

Painopaikka:

TKP Print, Vantaa Kielotie 20,
01300 Vantaa, (09) 415 9 5400

Pankkiyhteys:

Nordea FI18 2142 1800 0138 42
Ei jäsenmaksuja tälle tilille

Viitteet:

Karjakaivon käyttömaksut	1999
Kukasmajan käyttömaksut	1025
Goados-kodan käyttömaksut	1038
Varustevuokrat	123

MobilePay numerot:

Karjakaivon käyttömaksut	19993
Goados-kodan käyttömaksut	23747
Kukasmajan käyttömaksut	94700
Varustevuokrat	77448

Nuuksio

Haluatko liittyä jäseneksi

*www.lapinkavijat.fi -> Jäseneksikö ?
-> Liittymislomake*

Tai ota yhteys:
jasenasiat@lapinkavijat.fi

HELMIKUU

La 18.2. klo 10 Puunvetotalkoot Karjakaivolla

Nyt kiskotaan lisää halkoja metsästä liiteriin pääkaupunkiseudun parhaassa ulkokuntosalissa, jotta polttopuuta riittää saunomiseen ja lämmittämiseen. Talkoolaisille on tarjolla soppaa ja saunaa, kuten tapoihin kuuluu. Ilmoittauduthan, jotta tiedämme paljonko ruokaa tarvitaan. Ota mukaan myös omia välipaloja ja juotavaa sekä tietenkin saunakampeet.

Vastuuhenkilö: **Jukka Nieminen**, 040 638 6608.

Pe 24.2. klo 17 Lumikenkäily Helsingin Vuosaaren huipulle

Kokoonnumme n kolmen tunnin lumikenkäilyyn Niinisaarentien parkkipaikalla klo 17.

Sään mukainen varustus, otsalamppu, lämmintä juomista/evästä.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset iltaisin **Airi Harjulle**, 050 341 3070. Mahdollisuus vuokrata (5€) Airilta muutamat lumikengät.

Retki on yhteinen Kavtsin kanssa ja avoin kaikille.

23.-26.2. Kukasjärven vapaalaskuviikonloppu – täynnä

MAALISKUU

Ke 1.3. klo 17–20 Nostalgiailta: Lapinkävijöiden 50 vuotta, osa 2

Töölön kirjasto, Topeliuksenkatu 6, Mika Waltari sali, 4. krs

Pitihän se arvata, ettei 50 vuotta vilkasta toimintaa mahdu kahteen tuntiin. Jatketaan siitä mihin jäätiin tammikuun tilaisuudessa.

Su 5.3. klo 11 Lumikenkäretki Karjakaivolle

Kokoonnumme lumikenkäretkelle noin klo 11 (linjan 245 aikataulusta riippuen) Haltian parkkipaikalla, Nuuksiontie 84. Suuntaamme kohti Karjakaivoa mutkia tehden ja erilaista maastoa hakien 2-2½ tunnin ajan.

Tauolle lämmintä juomista. Perillä omista eväistä ja saunan löylyistä nauttimista (saunamaksu). Paluu omaan tahtiin. Sään mukainen varustus taukotakkeineen ja vaihtokäsiinein, tukevat kengät, säärystimet, istuinalunen, omat eväät, saunomisvälineet.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset iltaisin **Airi Harjulle**, 050 341 3070.

Mahdollisuus vuokrata (5€) Airilta muutamat lumikengät ilmoittautumisen yhteydessä. Jos ei ole lunta, kävellään ilman lumikenkiä.

Retki on yhteinen Kavtsin kanssa ja avoin kaikille.

Ke 8.3. klo 18–20 Kevätkokous ja kerhoilta: Vaellus Vindelfjällillä

Pasilan kirjaston auditorio, Rautatieläisenkatu 8, sisäänkäynti Kello-silta 9:n puolelta.

Kokouksessa käydään läpi sääntömääräiset asiat: vuoden 2022 toimintaker-tomus, tilinpäätös ja toiminnantarkastuskertomus sekä myönnetään vastuuva-paus hallitukselle.

Sen jälkeen siirrytään Ruotsin tuntureille, Vindelfjällin luonnonsuojelualue-elle, jossa Lapinkävijöiden ryhmä vaelsi Kungsledenin eteläisimmän osuuden Hemavanista Ammarnäsiin. **Raija Hentmanin** esityksessä on luvassa komeita maisemia ja erilaista retkeilykulttuuria.

Vastuuhenkilö: **Raija Hentman**, 0400 380 606.

La 11.3. klo 10–16 Talviretkeilykurssin teoriaosa

Rikhardinkadun kirjasto, Rikhardinkatu 3, 1. kerros, Ture-sali

Talviretkeilykurssin teoriaosuudessa käsitellään fysiologiaa, vaatetusta, varusteita, hiihtovälineitä ja hieman suunnistusta talviolosuhteissa. Tarkemmat ohjeet kurssille varustautumisesta lähetetään ilmoittautuneille. Päivän loppuksi sovitaan vaelluksen ruokaryhmät/telttakunnat, annetaan oh-jeellinen varustelista ja vinkkejä vaellusmuonista ja juomista sekä käsitellään muita harjoitusviikkoon liittyviä asioita.

Lapinkävijöillä on mm. vuokrattavia ahkioita ja telttoja. Myös muita varus-teita voi tiedustella ohjaajilta. Suksia ja myös muita talvivaelluksen varusteita voi vuokrata muun muassa rovaniemeläiseltä Get Arctic-vuokraamolta (*ge-tarctic.fi*). Vuokraamoista on tietoja sivuilla 34–35.

Teoriapäivään voi ilmoittautua, vaikkei osallistuisikaan käytännön osuuteen. Mutta vasta harjoitusviikon aikana oppi menee perille. Tämä koulutuspäivä on maksuton.

Ilmoittautumiset ja tiedustelut **Raija Hentmanille**, raija.hentman@nic.fi. Kerro ilmoittautuessasi osallistutko Kukasjärven harjoitusviikkoon 8.–15.4. Kurssin ohjaajat ovat **Risto Heinänen** ja **Raija Hentman**.

La 11.3. Sauna Karjakaivolla

Naisten vuoro klo 14–16, miesten vuoro klo 16–18 (tai kuten pai-kan päällä sovitaan). Etsimme saunanlämmittäjää, tehtävään voi ilmoittautua, talkootk@lapinkavijat.fi. Saunamaksu 2 €.

Vastuuhenkilö: **Jukka Nieminen**, 040 638 6608.

HUHTIKUU

La-la 8.–15.4. Talviretkeilykurssin harjoitusviikko Kukasjärvellä

Käytännön osuuden alussa majoitutaan Kukasmajassa. Pari ensimmäistä päivää ovat tiivistä käytännön harjoittelua: lumikammin rakentamista, keittimiin tutustumista, tulentekoa, suunnistusharjoitusta, ensiapua ym., sekä ennen lähtöä vinkkejä ahkion pakkaamiseen. Sitten lähdetään hyvin valmistautuneina kolmen yön vaellukselle. Viimeiseksi yöksi palataan Kukasmajan ja saunan lämpöön. Kukasmajaan mahtuu kymmenen osanottajaa.

Koska kurssin hinta ei tule sisältymään junalippuja, talvivaelluksesta kiinnostuneiden on syytä hankkia liput hyvissä ajoin, sillä toinen pääsiäisviikko on perinteisesti erittäin varattu. Mikäli päiväjunassa istuminen ei haittaa, yöjunaa edullisemmin selviää, jos saapuu päiväjunalla Rovaniemelle. Varmista, että valitsemaltasi junayhteydeltä Kolariin on rautatieasemalta jatkoyhteys linja-autolla Äkäslompoloon tai Rovaniemeltä Kittilään. Sekä Kolarista Äkäslompolon kautta että Rovaniemen ja Kittilän kautta saapuessa viimeinen osuus kuljetaan taksilla Pyhäjärven parkkipaikalle.

Lapinkäviöillä on vuokrattavana mm. ahkioita ja telttoja (lapinkavijat.fi/varustevuokraus). Suksivalinnasta ja kaupallisista varustevuokraamoista on tietoja Tietoaivissa sivuilla 34–35. Jos sukset (jonka siteisiin käyvät erilaiset jalkineet) vuokraa rovaniemeläiseltä *Get Arcticilta*, he ovat myös valmiita tuomaan sukset Rovaniemen rautatieasemalle päiväjunan saavuttua.

Harjoitusviikon hinta on 200–90 euroa osanottajamäärästä riippuen. Hintaan sisältyvät opetus, yöpyminen ja sauna Kukasjärvellä sekä aamupuurot ja -kahvit/teet Kukasmajalla. Matkakulut, välinevuokrat ja muut ateriat eivät sisälly hintaan, mutta jakamalla niitä osanottajien kesken voi kuluja alentaa.

Harjoitusviikko on tarkoitettu jäsenille, mutta mukaan pääsee maksamalla 20 euron jäsenmaksun.

Ilmoittautumiset ja tiedustelut **Risto Heinäselle**, risto.heinanen@luukku.com. Kurssin ohjaajina toimivat Risto Heinänen ja Raija Hentman. Harjoitusviikko toteutuu, jos osanottajia on kolme.

La 15.4. klo 10 Talkoot Karjakaivolla

Tehdään polttopuita ja tarvittavia siivous- ja huoltotöitä. Talkooruoka ja -sauna tarjotaan. Ota myös mukaan omat välipalat ja juotavaa.

Ilmoittaudu ruokailuun sekä jos haluat saunanlämmittäjäksi 13.4. mennessä talkoot@lapinkavijat.fi.

Vastuuhenkilö: **Jukka Nieminen**, 040 638 6608.

TOUKOKUU

Ke 3.5. klo 18.30–20.00 Retkiruokaa kaupan hyllystä

K-Supermarket Hertta, Herttoniemen metroasemaan vastapäätä Päätyykö rinkaasi aina jotakuinkin samoja ruokia? Hyvin varustetussa ruokakaupassa on kuitenkin melkoinen valikoima vaelluksen ruokahetken rikastuttajia. Kauppiaan luvalla tutkimme perusteellisesti Hertan hyllyjä ja sieltä löytyy varmasti tuotteita, joista et ole kuullutkaan ja tuotteita, joita et ole tullut ajatelleeksi osana vaellusviikon menyytä.

Kaupan hyllyvälejä ei voi tukkia isolla porukalla, joten mukaan mahtuu enintään 10 henkeä. Siltä varalta, että tulijoita olisi enemmän, varapäivä on to 4.5. Mutta vain siinä tapauksessa, että kaikki eivät mahdu mukaan 3.5. Oppaana kaupassa toimii **Raija Hentman**.

Ilmoittautumiset: Raija Hentmanin sähköpostiin, raija.hentman@nic.fi viimeistään ti 2.5. HUOMAA, että Raija lähtee Lappiin 23.3. ja palaa vasta 25.4. Tänä aikana ilmoittautumisia ei kuitata vastaanotetuiksi eikä voida seurata ilmoittautumisien määrää.

La 6.5. Kevätsiivous ja sauna Karjakaivolla

Talkoot alkavat klo 11

Valmistellaan Karjakaivo kesän tuloon, tuuletetaan, mopataan, pölytetään ja tehdään muita siivoustöitä.

Talkooruoka ja -sauna tarjotaan. Ota myös mukaan omat välipalat ja juotavaa. Naisten vuoro klo 14–16, miesten vuoro klo 16–18 (tai kuten paikan päällä sovitaan). Ilmoittaudu ruokailuun sekä jos haluat saunanlämmittäjäksi, talkoot@lapinkavijat.fi, 4.5. mennessä.

Vastuuhenkilö: **Jukka Nieminen**, 040 638 6608.

La 6.5. Kesäkauden avajaiset Karjakaivolla

Kun kevätsiivous on saatu päätökseen ja paikat hohtavat puhtautaan, kesäkausi voi juhlavasti alkaa. Lippu nousee salkoon klo 14. Tarjolla on lohi- ja kasvissoppaa sekä pullakahvit. Ota mukaan omat ruokailuvälineet ja istuinalusta. Alamajan sauna tarjoaa makoisat löylyt, miehille ja naisille on erilliset vuorot.

Jotta soppia tulisi tarpeeksi, ilmoita tulostasi ja haluamasi soppavaihtoehto 1.5. mennessä ensisijaisesti ilmoittautumistaulukon kautta. Linkki taulukoon tulee Lapinkävijöiden tapahtumakalenterin tapahtumailmoitukseen sekä facebook-sivuille.

Lisätietoja antaa **Aino Auvinen**, ohjelmatk@lapinkavijat.fi, 040 704 0805.

La-su 13–14.5. Majoitekylä Karjakaivolla

Nuuksion rauhaisalle Karjakaivolle nousee ilmainen majoitekylä, josta voi varata itselleen mieluisan majoitteen: teltan tai riippumaton. Toki voi osallistua myös omalla majoitteella.

Tapahtumaan toivotetaan tervetulleiksi eritoten henkilöitä, jotka eivät vielä tunne yhdistystämme ja jotka haluavat tutustua Nuuksion luontoon ja retkeilyyn.

Tapahtuman ohjelma on rennon vapaa. Omatoimisesti voi joogata, meditoita, käydä juoksulenkillä, pyöräillä (pyörän saa vuokrattua esim. Haltiasta), pelata erilaisia pelejä, löhöillä riipparissa kirjaa lukien, nukkua viikon kiireet pois tai lähteä ohjatulle retkellemme (n. 10km) ja sen jälkeen saunaan ihanassa puusaunassamme ja pulahtaa erämaiseen järveen laiturilta. Jos ei ole metsäpalvaroitusta, voimme käyttää ulkopataa nuotiona (kaupungin luvalla), jolloin grillauksetkin onnistuvat. Huom. Karjakaivon mökeissä ei ole sähköjä. Puhdasta juomavettä saa kaivosta, joten sitä ei tarvitse kantaa mukana. Yhdistys tarjoaa sunnuntaina aamupuuron ja kahvin/teen.

Retkeilyvarusteiden puute ei ole este tapahtumaan osallistumiselle. Toivomme kuitenkin, että sinulta löytyy makuupussi (tai voit vuokrata esim. Luontokeskus Haltiasta), mutta muut välineet yritämme löytää sinulle ilmaiseksi. Ilmoittautumisen yhteydessä kerro tarvitsetko makuualustan tai retkikeittimen & kaasun sekä opastusta keittimen käytössä.

Karjakaivo on myös mainio paikka kokeilla ensimmäistä kertaa ulkona nukkumista tai omia varusteita. Jos et ole varma tarkenetto nukkumaan koko yön ulkosalla, niin voimme varata muutaman paikan yöllä tupaan siirtyville, mutta lähtökohtaisesti tapahtumassa on tarkoitus yöpyä ulkona.

Mukaan tarvitet säänmukaisen vaatetuksen, ruokailuvälineet, ruoat viikonlopuksi sekä saunomiskampeet, jos saunot. Naisten ja miesten saunavuorot käytössä.

Ilmoittautumiset viimeistään 3.5.2023 ilmoittautumistaulukon kautta. Linkki ilmoittautumistaulukkoon tulee Lapinkävijöiden tapahtumakalenterin tapahtumailmoitukseen sekä facebook-sivuille keväällä.

Ilmoittautuneet saavat sähköpostitse linkin WhatsApp-ryhmään, jossa tiedotetaan tarkemmin aikatauluista ja muista käytännön asioista. Ei hätää, jos et käytä WhatsAppia, tärkeimmät tiedot lähetetään sinulle sähköpostitse.

Majoitteet jaetaan ilmoittautumisjärjestyksessä ja eri majoitetyyppejä on rajattu määrää.

Ohjattu lähtö Karjakaivolle tapahtuu lauantaina klo 10 Luontokeskus Haltiasta (Nuuksiontie 84) ja paluu sunnuntaina klo 15 samaan paikkaan.

Lisätietoja **Marina Koskelainen**, ohjelmatk@lapinkavijat.fi, 0400 291 550.

Ke 24.5. klo 18–20 Kevytretkeilyn varusteet näyttely

Paikka: selvitettävänä (mahdollisesti Paloheinä)

Kevytretkeilyn suosio on nousussa ja erilaisia varusteita on paljon tarjolla mutta mitkä ovat käyttäjien kokemukset hyvistä ja huonoista retkeilyvarusteista?

Lapinkävijät järjestää jäsenistölle kevytretkeilyyn keskittyvän iltatilaisuuden, jossa on mahdollisuus tutustua erilaisiin kevyisiin varusteisiin kuten telttoihin, rinkkoihin, makuupusseihin, vaatteisiin ja muihin tavaroihin.

Myös jäsenistö voi tuoda näytteille omia kevyitä retkeilyvarusteitaan, sillä tilaisuuden tarkoituksena on jakaa parhaimmat omat opit muiden kevytretkeilystä kiinnostuneiden kanssa.

Tilaisuus on maksuton. Henkilöt, jotka haluavat tuoda retkeilyvarusteitaan näyttelyyn mukaan ilmoittautuvat **Leena Storgårdsille** leena.st007@gmail.com.

Tarkemmat tiedot tilaisuudesta 2/2023 lehdessä. Tilaisuudesta tiedotetaan myös yhdistyksen kotisivulla, Facebook-ryhmässä ja sähköpostilistan jäsenille.

Vastuuhenkilö: Leena Storgårds

La 27.5. Helsingin Seudun Lapinkävijöiden 50-vuotisjuhlatalkoot

Uudenmaan virkistysalueyhdistyksen (UUVI) kanssa.

Talkoiden kohteena on kurtturuusun ja lupiinin poistoa Kopparnäs-Störsvik alueella. Tarkempia tietoja tulee lähempänä tapahtumaa, mutta nyt kannattaa jo laittaa kalenteriin ylös.

Pe–su 26.–28.5. Joutsijärven viikonloppuvaellus

Suuntaamme perjantaina 26.5. viikonloppuvaellukselle Porin Joutsijärvelle, joka on n. 29 km pituinen rengasreitti. Perjantaina vaellamme n. 5 km, lauantain ja sunnuntain matka on 12 km.

Reitti seuraa järvenrantaa lähes koko matkan. Toisella puolella järvi, toisella vaihteleva metsämaasto. Reitillä on pitkospuuta, mutta pääasiassa reitti on metsäistä kivikko- ja juurakkopolkua. Korkeuserojakin on. Välillä reitillä saattaa olla kaatuneita puita. Yövyimme omissa majoitteissa reitin tulipaikoilla. Tarkemmat ohjeet saat ilmoittautumisen jälkeen.

Kuljemme omilla autoilla/kimppakyydeillä. Kokoonnumme Tammen leirikeskuksen parkkipaikalle perjantaina 26.5. klo 16.00 mennessä. Ajomatka Helsingistä vaelluksen lähtöpisteeseen kestää noin kolme tuntia. Matkalla ei pysähdytä syömään tai kahvittelemaan.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset mielellään 19.5. mennessä **Taina Ronkainen**, taronka@gmail.com, 040 801 8140, tai **Sari Haarala**, haaralasari@gmail.com, 0400 808 911.

Kerro ilmoittautuessasi, jos autossasi on tilaa tai jos tarvitset kyytiä perille.

TULEVIA

Toukokuun loppu–kesäkuun alku Kalastuskurssi koko perheelle
Vanhankaupungin koski ja Mustikkamaa.

Kalastus on mukava koko perheen luontoharrastus. Suomen vapaa-ajan kalastajien keskusjärjestöstä **Mauri Suojanen** tulee opastamaan kalastuksen saloihin kahden illan kurssilla. Toinen ilta kalastetaan Vanhankaupungin kosken suvannolla ja toinen Mustikkamaalla.

Ajankohdat selviävät maaliskuussa ja ne sekä tarkemmat tiedot Lapinkävijässä 2/2023 sekä nettisivuilla. Kurssia järjestää **Sari Haarala**, haaralasari@gmail.com, 040 080 8911.

Pe–su 7.– 9.7. Merenkurkun majakat

Viikonlopun veneretki vie meidät Vaasan edustalle Merenkurkun ulkosaaristoon tutustumaan majakoihin. Matkalla näemme myös Raippaluodon sillan ja ehkäpä hylkeitäkin. Tarkemmat tiedot retkestä Lapinkävijässä 2/2023.

Retkeä suunnittelee **Sari Haarala**, haaralasari@gmail.com, 040 080 8911.

Pe–su 11.–13.8. Saaristoretelle Kemiönsaareen

Kolmen päivän aikana koemme saaren merellisen elinvoiman. Tutustumme Kemiönsaaren kirkkoihin, Sagalundin museoon ja Söderlångvikin kartanoalueeseen. Lauantain vietämme merellä nousten maihin Rosalan saarella ja Bengtskärin majakalla. Majoitumme Labb-näsin lomakodissa. Retken hinta on 330 € sis. bussikuljetukset, majoituksen 2 hengen huoneessa tai 4 hengen huoneistossa (sis. liinavaatesetin ja pyyhkeen), kaksi aamiaista, kolme lounasta, kaksi päivällistä ja paikallisopastukset. Hintaa joudutaan tarkistamaan, jos ostokustannukset nousevat.

Matkavastaavana toimii **Juha Karsikas**. Ilmoittautumiset osoitteeseen juha.karsikas@icloud.com 30.4. mennessä. Ilmoittautumisen yhteydessä kerro ruoka- ja allergiat. Tarkempi sisältöselostus löytyy netissä.

SAKARI PALO

Tammisaaren saariston kansallispuisto.

LOMA

Lomaviikoille ja vaelluksille osallistuminen edellyttää joko HSL:n tai yhteistyökumppaniyhdistysten jäsenyyttä.

Talvihuoltoviikko 25.3–1.4.

Lähde Lappiin nauttimaan talvesta ja erämaa-alueen rauhasta! 25.3-1.4. Isännät ovat Kukasjärvellä huoltohommissa. Majaan mahtuu kymmenen talvesta nauttivaa ulkoilijaa, jäseniä ja heidän vieraitaan. Huoltoviikolla talvi on yleensä parhaimmillaan! Kukasjärvi ympäristöineen tarjoaa monipuoliset mahdollisuudet. Majan ympärillä aukeaa umpihanki siitä nauttivalle, ja koneladullekin pääsee näppärästi, Ylläksen laaja latuverkko on parin kilometrin päässä. Siirtymiä varten matkaan kannattaa ottaa myös isosompaiset sauvat, jos sellaiset omistaa.

Isännät ja kokeneemmat vieraat neuvovat tarpeen mukaan ensikertalaisia sekä tiedonjanoisia. Retkiseurakin voi löytyä. Sauna lämpenee joka ilta.

Ilmoittautumiset, lisätiedot ja aikatauluneuvot: markuspyhala@lapinkavijat.fi tai 040 419 0967. Majointus on maksullinen.

Talviretkeilykurssin harjoitusviikko Kukasjärvellä 8.–15.4.

Teoriapäivän opit ja paljon muuta tietoa otetaan käyttöön kurssin harjoitusviikon aikana. Katso tarkemmat tiedot kurssi-ilmoituksesta sivulla 7.

Sörmlandsleden Tukholma–Lida 15.–23.5.2023

Tuhatkilometrinen Sörmlandsleden alkaa Tukholman porteilta ja tekee pistoja useisiin Tukholman etelä-, lounais- ja länsipuolisiin asutuskeskuksiin. Lapinkävijät tutustuvat reitin alkupäähän Björkhagenin metroasemalta Lidan ulkoilukeskukseen. Matkaa kertyy noin 70 km. Reitti on erittäin suosittu, joten tuohon aikaan siellä saattaa olla tungosta. Päivämatkat vaihtelevat 8,5–14 kilometrin välillä.

Reitti kuljettaa useiden luonnon-suojelualueiden ja Tyrestan kansallispuiston läpi lehdoissa, aarnimetsissä ja kulttuurimaisemissa. Vaelluksella majoitutaan pääasiassa teltoissa, mutta teemme sivupiston Tyresön linnan maisemiin Prinsvillanin retkeilymajaan, yövyimme Paradiset nimisessä torpassa sekä vaelluksen päätteeksi Lidan retkeilymajassa. Lidasta palataan bussilla Tukholmaan.

Tukholmaan matkataan Viking Linen autolautalla 15.5. ja paluumatka Tukholmasta alkaa 22.5. Mukaan mahtuu 7 vaeltajaa. Matkan hinta on osanottajien lukumäärästä riippuen 370–250 €. Hintaan sisältyvät opastuksen lisäksi matkat Viking Linen neljän hengen hyteissä sekä mennessä meriaamiainen, yöpyminen ja aamupala Prinsvillanissa, yöpyminen Paradiset-torpassa, yöpyminen, päivällinen, sauna ja aamupala Lidan retkeilymajassa.

Ilmoittautumiset **Raija Hentmanil-le**, raija.hentman@nic.fi viimeistään ma 20.3., joka on myös ennakkomaksun, 70 €, eräpäivä. Loppuerän eräpäivä on 27.4.2023. Koska vaeluksen hinta perustuu todellisiin kustannuksiin jaettuna osanottajien lukumäärällä, loppuerän eräpäivän jälkeen tulleista peruutuksista osanotomaksun saa takaisin vain, jos tilalle saa toisen osanottajan. Muussa tapauksessa palautusta joutuu hakemaan omasta matkavakuutuksesta.

Kesähuoltoviikko 8.–14.6.

Isäntä on Kukasjärvellä laittamassa paikkoja kuntoon kesää varten. Huomaa ajankohta: torstaista keskiviikkoon! Majaan mahtuu kesän tuloa tarkkailevia ulkoilijoita – jäseniä ja heidän vieraitaan. Isäntä neuvoo tarpeen mukaan ensikertalaisia tai muuten tiedonjanoisia. Retkiseuraa tai kimpakyyditystä voi löytyä. Sau-na lämpenee joka ilta.

Ilmoittautumiset, lisätiedot, kyyti- ja aikatauluneuvot: **Markus Pyhälä**, markus.pyhala@lapinkavijat.fi, 040 419 0967. Majoitus on maksullinen.

Kesäinen retkiviikko Ruunaalla 10.–17.

Ruunaa on valtion retkeilyalue Lieksassa. Majoitumme viikoksi Ruunaan matkailun <https://ruunaanmatkailu.fi/> tasokkasiin mökkeihin (mökkit 6, 7 ja 8). Opastettuja päiväpatikoita järjestetään kolmena päivänä. Jokainen voi kuitenkin valita aktiviteettinsa mielensä mukaan. Vinkkejä: <https://ruunaanmatkailu.fi/kalustovuokraus/>.

Keskiviikkona vietämme Lieksapäivää tutustuen Pielisen museoon,

joka on Suomen toiseksi suurin ulkoil-
mamuseo, sekä muihin kiinnostaviin
kulttuurikohteisiin. Retken hinta on
357 € sis. kuljetukset Joensuu-Ruunaa-
Joensuu (bussikuljetus lähtee Joen-
suun rautatieasemalta klo 15), majoit-
uksen 6-8 hengen mökeissä (sis. lii-
navaatesetin ja pyyhkeen), aamiaiset,
Lieksa-päivän ohjelman lounainen
ja kuljetuksineen, viimeisen päivän
päivällisen sekä patikkaopastukset.
Hintaa joudutaan tarkistamaan, jos
ostokustannukset nousevat. Matkavas-
taavana toimii **Juha Karsikas**.

Ilmoittautumiset osoitteeseen juha.karsikas@icloud.com, 31.3. mennessä. Ilmoittautumisen yhteydessä kerro ruokarajoitteet ja allergiat. Tarkempi sisältöselostus löytyy netissä.

Pienoisvaellus Kukasjärvi-Äkäslompolo 5.–8.8.

Lapinkävijöiden 50-vuotisjuhla-
vuoden kunniaksi järjestetään kolmen
yön pienoisvaellus Kukasjärveltä
Äkäslompoloon. Vaelluksella kulje-
taan sekä poluilla, että polkujen ulko-
puolella. Yövyimme omin majoittein.
Mukaan otetaan tarvittava retkivarus-
tus ja neljän päivän ruuat.

Jos osallistut talkoisiin, ennen vael-
lusta, niin kaupasta voi tehdä tilauksen
lauantaiksi. Vettä saa luonnosta. Vael-
lus sopii hyvin kesäretkeilystä kiin-
nostuneille sekä niille, jotka haluavat
tutustua Kukasjärven tukikohtaan ja
sinne siirtymiseen omin voimin.

Lisätietoa lehdessä 2/2023 sekä
tapahtumakalenterissa www.lapinkavijat.fi/toiminta. Ilmoittautumiset,
lisätiedot ja tarkemmat aikataulut.
Markus Pyhälä, markus.pyhala@lapinkavijat.fi, 040 419 0967.

Kukasjärven retkeilyllinen talkooviikko 30.7.– 5. tai 8.8.

Kukasjärven retkeilyllistä talkooviikkoa vietetään 30.7.–5.8. Talkoissa niitetään heinät, siivotaan ja kunnostetaan paikkoja. Sauna lämpenee joka ilta. Talkoiden lomassa ehditään poimimaan vaikkapa hilloja ja retkeilemään. Talkoiden päätteeksi halukkaat voivat lähteä kolmen yön pienoisvaellukselle, joka päättyy 8.8. Katso tästä lehdestä erillinen ilmoitus vaelluksesta!

Yhdistys maksaa kimppataksit Kittilästä Pyhäjärven parkkipaikalle ja parkkipaikalta Kittilään. Menomatkalla taksi lähtee Kittilästä n. klo 15 ja siihen ehtii lauantaina Rovaniemelle lähtevillä yöjunilla sekä Rovaniemeltä klo 11.40 Kittilään lähtevällä bussilla. Paluumatkalle taksin lähtöaika sovitaan talkoissa, mutta taksilla ehtii 15:20 Rovaniemelle lähtevään bussiin. Bussilla ehtii lauantai iltana lähteville yöjunille. Muitakin kyytejä voi käyttää, mutta silloin pitää järjestää itse kyydit perille asti. Yhdistyksen maksama kimppataksi järjestetään vain

edellä mainittuina päivinä Kittilän ja Pyhäjärven parkkipaikan välille.

Ilmoittautumiset, lisätiedot ja tarkemmat aikataulut: **Markus Pyhälä**, markus.pyhala@lapinkavijat.fi, 040 419 0967. Majoitus on talkooväelle maksuton.

Telttavaellus

Saariselän klassikot 8.– 17.9.

Aloitamme ja päätämme vaelluksen Aittajärvellä. Kuljemme kahdessa ryhmässä. Leppoisaammassa ryhmässä kuljetaan vajaa 60 km. Ryhmän vetäjinä toimivat **Juha Karsikas** ja **Marina Koskelainen**. Toinen ryhmä eli kurukiitäjät kulkee runsaat 75 km. Ryhmän vetäjinä toimivat **Ville Rantanen** ja **Taina Ronkainen**. Molemmat ryhmät käyvät Luirojärvellä ja Paratiisikurussa. Vaelluksen päätteeksi majoitumme hotelli holiday club Saariselässä.

Juna lähtee Helsingistä Rovaniemelle perjantaina 8.9. illalla. Sieltä jatkamme tilausbussilla vaelluksen lähtöpisteeseen. Siviilikassit jätämme Saariselälle hotelliin. Helsinkiin

Kimppakyydit ja kilometrikorvaus

Kun Lapinkävijöiden retkelle lähdetään kimppakyydein, kyydin antaja ja kyydin saaja voivat käyttää seuraavaa laskutapaa korvauksen määrittelyyn: kilometrit kertaa 0,30 euroa jaettuna autossa olijoiden määrällä kuljettaja mukaan lukien.

Retkelle ilmoittautuva kertoo samalla kyydin tarpeesta tai montako voi ottaa kyytiin sekä missä päin asuu. Vetäjä jakaa listan tarjoajista ja tarvitsijoista yhteystietoineen, mutta ei muuten osallistu kyytien järjestelyyn.

Kyydin tarvitsija ottaa yhteyttä kyydin tarjoajaan.

Asianomaiset sopivat reitin varrelta kohdan, josta kyydin antaja poimii kyytiläiset autoonsa.

Mikäli kyydin tarjoaja joutuu perumaan osanottonsa, hän ilmoittaa siitä vetäjälle sekä niille henkilöille, joille on luvannut kyydin. Vastaavasti myös kyydin saaja ilmoittaa perumisensa sekä vetäjälle että kyydin antajalle.

palaamme sunnuntaina 17.9. aamulla. Retken hinta on 400–450 € riippuen osallistujamäärästä sisältäen juna- ja bussikuljetukset, yöpymisen vaelluksen jälkeen (illallinen, aamiainen) ja oppaiden palvelut. Maksuohjeet lähetetään ilmoittautuneille erikseen. Retkelle otetaan mukaan max. 18 vaeltajaa.

Ilmoittautumiset 31.5. mennessä: **Juha Karsikas**, 040 548 1250, juha.karsikas@icloud.com. Kerro ilmoittautumisen yhteydessä ryhmätoiveesi.

Tietoa alueesta: <https://www.luontoon.fi/urhokekkosenkansallispuisto>

Rospuuttovaellus Hetta–Pallas 29.9.–8.10.

Kiihkeän ruskasesongin jälkeen luonto ja vaellusreitit hiljenevät. Maisema pelkistyy, päivät lyhenevät ja illat kynttilän valossa kamiinan tohistessa

rauhhoittavat mielen. Lokakuun alku on hienoa aikaa Lapissa. Ehdimme juuri ensilumien alta pois, sillä useana vuonna pyryt ovat alkaneet kuun puolivälin paikkeilla.

Vaellus alkaa mukavasti Hotelli Hetan majatalon palveluiden ääreltä. Hetan majatalosta siirrytään tak-silla lähelle Pyhäkeron autiotupaa, ja patikoidaan ensimmäiseksi yöksi Sioskuruun. Sen jälkeen matka jatkuu varaustuvalta toiselle. Hannukurusta ja Nammalakurusta tehdään myös päiväretket ja Hannukurussa tietenkin saunotaan. Vaellus päättyy taksikyydillä Törmäslompolon maatilamatkailun saunan lauteille ja lakanoihin. Mukaan mahtuu 7 vaeltajaa.

Ilmoittautumiset **Raija Hentmanille**, raija.hentman@nic.fi. Tarkemmat hintatiedot Lapinkävijässä 2/2023.

Matkojen peruutusehdot

Ennakkomaksu on n. 25 % matkan arvioidusta hinnasta.

- Viimeistään 35 vrk ennen matkan alkua, veloitetaan toimistokuluina 20 € / hlö,
- Myöhemmin kuin 35 vrk, mutta viimeistään 14 vrk ennen lähtöä, veloitetaan ennakkomaksu,
- Myöhemmin kuin 14 vrk, mutta viimeistään 48 tuntia ennen matkan alkua, veloitetaan 50% matkan hinnasta,
- Myöhemmin kuin 48 tuntia ennen lähtöä, on matkanjärjestäjällä oikeus pidentää koko matkan hinta.

Jos tilaajalla on sairauden tai muun yleisten valmismatkaehtojen mukaisen pakottavan syyn perusteella oikeus peruuttaa matka, on HSL:llä oikeus periä kohtuullinen korvaus matkasta yhdistykselle jo muodostuneista kustannuksista,

kuten ennakkoon maksetuista palveluista, joista HSL ei saa maksun palautusta (esim. matkaliput, majoituspalvelut, myös osuudet yhteisistä tilausajoista ja majoituksista). Äkillinen matkalle lähdön este on todistettava lääkärintodistuksella tai muulla luotettavalla kirjallisella selvityksellä.

Kehotamme matkustajaa ottamaan matkavakuutuksen, johon sisältyy peruutusturvavakuutus.

Helsingin Seudun Lapinkävijöillä on osanottajien vähyyden tai muun ennaltaarvaamattoman syyn johdosta oikeus peruuttaa lomatilaisuus 14 vrk ennen ilmoitetun tilaisuuden alkamispäivää ole-matta velvollinen korvauksiin. Järjestäjän peruuttaessa tilaisuuden osanottomaksu palautetaan kokonaisuudessaan.

AJANKOHTAISTA

Tällä palstalla kerrotaan Helsingin Seudun Lapinkävijöiden hallituksen päätöksistä ja muista jäsenistöä koskevista ajankohtaisista asioista.

Hallituksen päätöksiä

Ensimmäisessä kokouksessaan hallitus valitsi edelleen varapuheenjohtajaksi **Raija Hentmanin** ja sihteeriksi **Sirkka Leppäsen**. **Markus Pyhälähän** jatkaa syyskokouksen valitsemana puheenjohtajana. Myös uudet jäsenet **Jukka Nieminen** ja **Leena Storgårds** aloittivat hallituksessa.

Hallitus otti kantaa Nuuksion kansallispuiston uusittuun hoito- ja käyttösuunnitelmaan Karjakaivon välittömään läheisyyteen suunniteltujen uusien kävely- ja pyöräreittien osalta. Hoito- ja käyttösuunnitelman lausuntoversio on luettavissa osoitteessa: https://www.metsa.fi/wp-content/uploads/2022/11/nuuksio_hks_lausunnoille.pdf.

Jäsenmaksulasku tulee vuonna 2024 lähettämään sähköpostin liitteenä, joten tämän vuotisessa laskussa kehoitetaan tarkistamaan, että jäsenrekisterissä on myös oikea sähköpostiosoite. Henkilöt, joilla ei ole sähköpostiosoitetta, saavat jäsenmaksulaskun jäsenkortteineen edelleen kirjeessä. Jäsenkortti on syytä ottaa talteen, sillä jäsenalennuksia ja Karjakaivon avainta ei ilman jäsenkorttia saa. Huomaathan, että jollei jäsenmaksua muista maksaa ajallaan, karhukirjeeseen summaan lisätään 5 euron käsittelymaksu.

Yhdistyksen järjestämän saunan lämmittäjän ohje päivitettiin, se anne-

taan lämmittäjäksi lupautuville. Kaille saunan lämmittäjille tarkoitettu ohje sisältyy Karjakaivon toimintaohjeisiin, jotka löytyvät majojen ohjekansioista ja kotisivuilta. Toukokuun 27. päivän talkoisiin on suunnitteilla saunanlämmityksen opastustapetuma, johon kaikki halukkaat voivat osallistua.

Muita asioita

Kulku Karjakaivolle talvella

Talvella käveleminen ajettulla ladulla on kielletty. Mikäli saavut Karjakaivolle Meerlammentien suunnasta, kulkureitti on syytä valita muuta kautta kuin Solvalla–Pirttimäki ulkoilutietä silloin kun ulkoilutielle on ajettu latu.

Jos auton jättää Haltian parkkipaikalle, kulkureittinsä voi valita esimerkiksi näistä kahdesta vaihtoehdosta: Nuuksiontien kevyenliikenteenväylää Nuuksiontie 66:n kohdalta alkavalle puomitetulle metsätielle tai Maahisenpolku-luontopolkua risteykseen, josta ulkoilutie erkanee kaakkoon ja päättyy mäen alla samaiselle metsätielle. Metsätietä jatketaan ns. alaparkkipaikan ohi puron yli ja jyrkän mäen päälle. Tie kaartuu vasemmalle ja haarautuu: vasemman puoleisen tien varrella on vielä valaisinylväitä, oikean puoleisen tien varrella ei. Oikean puoleinen tie yhtyy Solvalla–Pirttimäki ulkoilutiehen mäen päällä. Tässä joutuu kulkemaan noin 80 metriä oikealle

ulkoilutiellä, sillä Karjakaivolle vievä polku kääntyy mäen alla vasemmalle.

Ne Karjakaivon hommat

Jos käyt Karjakaivolla omia aikojasi saunomassa ja yöpymässä, on syytä muistaa nämä ohjeet:

- Tee ennen lähtöä puita niin paljon, että saunan puolella on kaksi telineellistä, pesuhuoneen puolella yksi telineellinen ja takkahuoneen puulaatikko on täynnä.
- Pilko puut tarpeeksi pieniksi klappeiksi – esimerkiksi läpimitaltaan yli kahdeksansenttiset pyöreät puut on halkaistava ja paksummat puut on pilkottava useampaan osaan. Klapin pituus pitäisi olla noin 30 cm, jotta puut mahtuvat kaikkiin tulipesiin.
- Tyhjennä vedet padasta ja kaikista astioista, myös takkatuvan ja ylämajan puolella.
- Nosta löylyhuoneen ralli pystyyn ja pesuhuoneen rallit löylyhuoneen puolelle kuivumaan.
- Jätä löylyhuoneen ja pesuhuoneen välinen ovi auki, jotta pesuhuone kuivuu.
- Lakaise lattiat ja tiskaa käyttämäsi astiat.

Kimppakyytien kilometrikorvaus

Viidellä sentillä korotettu kimppakyytien kilometrikorvaus on otettu käyttöön 1.1.2023. Korvaussuositus on nyt 0,30 €/km. Katso tarkemmat ohjeet sivulta 14.

Juhlavuoden tapahtumat

Tänä vuonna yhdistys täyttää 50 vuotta. Juhlavuoden ensimmäinen

tapahtuma oli ensimmäinen Nostalgiailta 24.1., jossa kerrattiin kuvin ja sanoin vuosikymmenten toimintaa. Tapahtuman tallenne löytyy yhdistyksen *YouTube* -sivustolta. Vuoden varrella järjestetään lisäksi seuraavat 50 v. -tapahtumat:

- 27.5. Juhlatalkoot
- 10.–17.6. Ruunaan retkiviikko
- 5.-8.8. Pienoisvaellus Kukasjärveltä Äkäslompoloon retkeilyllisen talkooviikon päätteeksi
- 19.8. Lättyjä ja lauluja Karjakaivolla
- 21.10. Pääjuhla
- ??11. Lapin runojen ja kuvien ilta
- 30.12. Juhlavuoden päättäjäiset Karjakaivolla

Tiedot kokosi
Raija Hentman

Matkustaminenkin kallistuu

Yhdistys järjestää vuosittain tapahtumia Lapissa. Tarvitsemme niitä varten kuljetuspalveluja, joiden järjestämisessä VR on tärkeässä roolissa. Viime vuoden elokuussa jouduin ensimmäisen kerran tilanteeseen, jossa junayhtiö ilmoitti, että haluamaamme varausta ei voida toistaiseksi ottaa vastaan, koska keväälle ei vielä myydä matkoja.

Marraskuussa huomasin Facebookissa viestin, että ajankohdan matkat olivat tulleet myyntiin. Tein uuden varauksen, mutta minulle kerrottiin junan olevan täynnä eikä meille voida tarjota haluttua paikkamäärää. Useiden viestien vaihtamisen jälkeen paikat järjestyivät. Hinta oli kuitenkin yli 30 prosenttia kalliimpi kuin edellisellä kerralla viime keväänä.

VR:n toimintamalli on vuosien saatossa oleellisesti muuttunut. Meillä on joskus ollut oma yhteyshenkilö, ryhmille on tarjottu alennus ja eläkeläisillekin edullisempi hinta. Nyt tilanne on se, että yksityishenkilön ollessa *VR matkalla* -palvelun jäsen, hän voi saada tietoa edullisista matkustusvaihtoehtoista välittömästi niiden tullessa myyntiin. Etu saattaa olla kymmeniä prosentteja. Ryhmävarauksissa tällaista vaihtoehtoa ei ole, ei ryhmäalennusta tai eläkeläisten huomioimista. VR:n tiedotuksen mukaan ryhmäpalvelut ovat uudistumassa vuoden 2023 aikana, ja sen myötä myös ryhmähinnoittelu tulee mukailemaan muiden lippujen hinnoittelua.

Yhdistys on joissakin tapahtumissa tehnyt niin, että tapahtuma käynnistyy lähempänä retkikohdetta eikä Helsingissä. Tällöin osallistuja hankkii itse junamatkan, jolloin hänen kokonaiskustannuksensa on pienempi. Säästö on sitä suurempi mitä aikaisemmin junalipun hankkii. Jos matkustusajankohta ei sovikaan, lipun voi siirtää toiseen ajankohtaan viiden euron maksulla.

Junayhtiön nykyinen toimintamalli saattaa johtaa siihen, että järjestämme esim. ruskavaelluksen siten, että kokoontuminen on Rovaniemellä tai jossain muussa Lapin kohteessa. Osallistuja voi tulla kohtaamispaikkaan haluamallaan tavalla ja omalla aikataululla.

Juha Karsikas

Alennusta VR:n sovelluksella

VR Matkalla -sovelluksen voi ladata sekä omalle tietokoneelleen että kännykkään. Jos sallii markkinointiviestit,

saa etukäteen tiedon myyntiin tulevista lipuista. Kun on kärppänä myynnin auetessa, voi saada suosituimpaankin aikaan matkan ja makuupaikan vaikkapa 49 eurolla. Sama matka voi maksaa viimetipan tilaajalle yli 200 euroa. Keskellä viikkoa liput ovat yleensä edullisempia.

Itse hyödynnän tätä etua ahkerasti, ja jos käy niin, että matkalle lähtö ei onnistukaan kuukausia aiemmin suunniteltuun aikaan, voin siirtää matkaa 5 euron maksusta. Jos on ostanut kalliin lipun, ja tietää, ettei voi lähteä muuna ajankohtana, peruutusturvan hankkiminen voi olla kannattavaa. Peruutusturvan hinta on melkein 20 euroa, joten viidenkympin lipulle sellaista ei ehkä kannata hankkia, sillä vitosella lippua voi siirtää useamman kerran. Se on kuitenkin syytä ottaa huomioon, että jollei valitulle päivälle ole 49 euron paikkoja tarjolla, joutuu maksamaan halvemman ja kalliimman lipun erotuksen. Eikä lippua voi vaihtaa toiseen kohteeseen.

Vielä yksi vinkki: kun varaan makuupaikan yksin, saan aina koko hytin. Jos kaveri haluaakin lähteä matkaan, otan yhteyttä VR:n asiakaspalveluun, ja varausnumerolla lipulleni voi lisätä lisämatkustajan. Siitä tulee erillinen ilmoitus, joka näytetään konduktöörille – mutta hänen matkansa sisältyy jo maksettuihin hintaan. Siis matkan hinta puolittuu, kun kumpikin maksaa osansa.

Raija Hentman

MENNEITÄ

Helsingin Seudun Lapinkävijöillä on taas ollut monia mielenkiintoisia tapahtumia. Tällaisia muistoja oli yhdellä mukana olleella. Tästä jäit paitsi, ellet ollut mukana.

Lasti lähdössä Kukasjärveä kohti, Uti airoissa.

Kukasjärven talkooviikko, aiemmin heinänniittotalkoiksi kutsuttu, ajoittui viime vuonna elokuun ensimmäiselle viikolle. Hillanpoiminta-aika ja hillasuot lyhyen soutumatkan päässä, miten voisi vastustaa viikon kutsua.

Tämän vuoden talkoisiin isännät olivat suunnitelleet piha-alueen siltojen ja puuceen korjausta. Uti oli valmistellut määrämittaan hankkimansa siltatarvikkeet ja puuceen laatikon korjauslevyt. Viikon ohjelma muototui muuten vuosittaisen mökin siivouksen, saunan pesun, heinänniiton ja retkeilyn ympärille.

Pyhäjärven rannassa lastasimme veneeseen Kukasjärvelle menevät tavarat. Lastina oli valmiit rakennustarvikkeet, viiden retkeilijän rinkat ja viikon ruokatarvikkeet. Uti lähti soutamaan veneellä raskasta kuormaa ja me muut kevyin kantamuksin kävellen polkua pitkin. Koskiosuudella Pyhäjärven ja Kukasjärven välissä Jari auttoi veneen kuljettamisessa.

Perille päästyämme lasti purettiin ja majoitumme Kukasjärven kämpälle.

Säätielilijät lupasivat poutaa ja auringonpaistetta, ja pilvipoutaisessa säässä isännät Uti ja Markus niittivät

Heinähaasia majan pihalla.

pihapiirin heinät. Me muut haravoimme ja keräsimme haasiaan luonnon eläinten iloksi. Jäljelle jääneet vanhat heinät käytettiin kompostin peittämiseen. Pulkka oli mainio kuljetusväline pihan rinteessä. Aino oli jo edellisinä vuosina opetettu haasian kokoajaksi ja taas hän sai verestää taitojaan.

Talkooviikkon voi osallistua myös osa-aikaisesti. **Tuula** ja **Olli** olivat lomareissunsa alkuun varanneet muuttaman päivän osallistuakseen Kukasjärven retkeilylliseen talkooviikkon. Heille hyvä kokonaisuus oli saunan pesu ja saunakamarin siivous, kahdelle sopiva päiväannos.

Irrotettavat lauteet kannettiin ulos pestäväksi ja vahattavaksi. Lauteet kuivuivat auringossa ja samalla seniustalla aurinkokennot latautuivat.

Sauna oli pesty, heinät niitetty ja kerätty, **Ainon** kanssa oli jo lakkasuolekin ehditty. Ensimmäinen retkeilyllinen osuus kaikille halukkaille oli **Markuksen** kanssa patikointipäivä Pyhätunturille. Lähdimme eväät repussa ihailemaan Pyhätunturin kaunista luontoa ja maisemia kaukaisille tuntureille. Kävimme ihmettelemässä

Sauna siivouksen jälkeen.

Pyhätunturin valkoista hiekkaa ja muita luonnon ihmeitä.

Sienestäjä kun olen, en voinut matkan varrella pitää näppejäni erossa hienoista punikkitateista. Niitä kertyi yhteiseen ruokapöytään, mustikoita oli jo poimittu kiisseliä varten heti ensimmäisenä päivänä.

Piha-alueella kulkee muutama oja ja niitä ylittävät sillat olivat uusimman tarpeessa. Siltatarvikkeet tulivat junalla etelästä, Markuksen autossa Pyhäjärvelle ja venekuormassa Kukasjärvelle. Isäntien aitasta löytyi muut tarvittavat siltatarvikkeet ja työkalut, mutta sillanrakentaja puuttui.

Utin tarkka analyysi Jarin kehonkielestä teki Jarista sillanrakentajan, vaikkei hän ihan heti sitä itsekään uskonut.

AINO AUVINEN

Kesäillan taikaa ja Luonnon koristeita pihamaalla.

Viikko kului nopeasti ja porukalla tuli pian valmista. Ainin kanssa siivosimme tuvan, keittiön ja eteisen tavarahyllyt, ikkunoita unohtamatta. Kotakin sai saman käsittelyn. Miehet kantoivat vettä saunan pataan ja lämmittivät veden. Aika monta ämpäristä kuumaa vettä Uti meille kantoi uudelle tiskauspaikalle, ennenkuin kaikki kaapissa olleet astiat oli pesty.

Ja aina välillä lähdimme hillasuolle, purosso oli loppuviikosta hillapurkkeja pitkä rivi. Ne säilyvät viileässä tunturipurosso hyvin ja kotiin vietäväksi oli monta kiloa hillaa.

Iltaisin unohdimme askareet. Päivän päätteeksi saunaan ja uimaan ihanan kirkkaaseen Kukasjärveen. Mökillä oli tehty muutoksia jätevesien käsittelyssä ja pesuainevalinnoissa

siten, että Kukasjärvi pysyisi puhtaana ja kirkkaana.

Talven puunajoviikolta tuttu kimp-paruokailu oli saanut jalansijaa myös kesäiselle talkooviikolle. Teimme pääosin illalla kukin vuorollaan yhteisen aterian ja nautimme sen yhdessä keittiön pitkän pöydän ääressä.

Kauniit kesäillat houkuttelivat myös nuotiolle istumaan. Letunpaisto vanhan perinteen mukaan Utin toimiessa seremoniamestarina, oli ohjelmassa muutaman kerran. Hilloja riitti lettukesteihin. Lettuja paistettiin muurikalla kolme pientä lettua kerrallaan. Siihen tarvittiin rasvaaja, kaataja ja kääntäjä. Yksi laittoi rasvan kuumalle pannulle, toinen kaatoi taikinan ja kolmas käänteli letut. Valmiit letut jaettiin tarkan järjestyksen mukaan. Jos ei ole koskaan osallistunut tähän rituaaliin, on vaikea käsittää sen kulkua.

Tunnelma oli viimeisenä iltana haikea, kun pitkään isäntä ollut Uti kertoi tämän olevan viimeinen kesä Kukasjärven isäntänä.

Loppuviikosta talkoohommat saatiin valmiiksi. Markus suunnitteli patikkaretkeä Aakenustunturille. Retki jäi tekemättä, kun Markuksen harmiksi Ainin kanssa suuntasimme mieluummin hillasuolle.

Rentoa yhdessäoloa, vähän työtä yhteisen asian eteen ja Lapin luonnon lumo, hyvät syyt lähteä Kukasjärven retkeilylliselle talkooviikolle.

Ritva Jokela

RAIJA HENTMAN

*Savustusleiri: Rakotulipölleihin kalkutellaan kirveellä tulirako.
Vas. Taina Rantala, Lea Horto, Reijo Salmela ja Paavo Ahonen.*

Naali-ilta

Lokakuun kerhoillan esiintyjä **Kimmo Ohtonen** oli todellinen vetonaula! Noin 55 henkeä nautti Kimmon tarinoinnista ja hienoista kuvista uhanalaisimmasta koiraeläimestämme naalista, pohjoismaisesta yhteistyöstä naalikannan vahvistamiseksi ja nyt myös Areenassa nähtävän naalidokumentin synnystä. RH

Savustusleiri Pukkilassa

Lauantai 12.11. valkeni kirkkaana ja lämpöisenä föhntuulen puhallellessa. Pääkallopaikalla viritimme ensin ruokanuotion ja kuulin viikonlopun tehtävistä, ja että tapahtuman valmistelu oli alkanut jo 8 vuotta takaperin poistamalla puista osittain kaarnaa. Puut oli kaadettu ja kuorittu oli yli 2 vuotta sitten.

Ryhdyimme toimeen ja ryntäsimme liinat mukana metsään. Hymyssä suin

kiskoimme yhteisvoimin kaksi paksua puolitoistametristä pölliä tulipuiksi rakovalkeaan. Pinnistellä piti raahatessa, ja puuhasta heräsi miellelyhtymä pyramidia rakentavista orjista. Isäntämme Ilpo saikin tästä hyväntahtoisen kunianimen Pukkilan faarao. Pölleihin veistelimme kirveellä ilmaraot. Tuulen suuntaa mietimme tarkkaan, jotta savu leijuisi yöllä oikeaan suuntaan laavujen välistä. Kolosimme tukipölkkyt, joiden päälle pöllit nostettiin. Tällä kertaa perkan (tukiriu'un) sijaan rakovalkea tuettiin tukipuvin. Tulipuiden väliseen rakoon tungettiin vielä paljon pieneksi pilkkottuja tervaksia.

Rakensimme myös laavut rakotulen molemmin puolin. Meitä ensikertalaisia neuvottiin lempeästi niin tukipuiden sitomisessa naruilla kuin pohjan havuttamisessakin. Yhdentoista hengen ryhmässä kaikilla riitti sopivasti tekemistä ja yhdessä oli tosi mukavaa puuhastella.

RAIJA HENTMAN

Laavukehikot ovat pressuja vaille valmiit, pohjat on havutettu ja rakotuli on valmis sytytettäväksi. Ruokatauolla Katri Aronen (vas.), Jari Marno, Paavo Ahonen, Reijo Salmela, Outi Rantala ja Taina Rantala.

Rakovalkea sytytettiin noin klo 16.50. Pienen löyhyttelyn jälkeen se paloi upeasti läpi yön ja vielä pitkään aamullakin. Iltaa istuimme nuotiolla rakovalkean maagista loimotusta ja tulen liekkien leikkiä ihailen. Saimme nauttia kirkkaasta tähtitaivaasta ja kuutamon loisteesta. Paikalla pesivä palokärki näyttäytyi muutaman keran. Söimme savuperunoita, loimulohta kastikkeineen ja paistoimme nuotiolla perunarieskoja. Lämmintä oli nukahtaa laavun suojassa tulta tuijotellen. Aamulla kahvien lomassa opimme vielä, mikä on raappanantuli.

Lapinkävijöiden ja Kavtsin yhteistaapahtuma Rakovalkeaviikonloppu **Ilpo Häyrysen** metsäpalstalla oli huippuhieno elämys! Raija, Ilpo ja Annu ansaitsevat suurkiitokset järjestelyistä!

Havujyrä ja työhevonen,
Katri Aronen

Puusouvia myräkässä

Uhkaavasti vajunneeseen Karjakaivon puuvarastoon oli onnistuttu ostamaan ennen pahinta halkopulaa seitsemän kuutiota kuivia kuusihalkoja Sipoon puolelta. Vielä ne piti saada Karjakai-
volle. Ylimääräisissä talkoissa 19.11. pieni porukka kokoontui pinolle ja peräkärry täyttyi tuota pikaa. Kärry ja lasti olivat kuitenkin niin painavat, ettei **Jukka Niemelän** maasturi jaksanut kiskoa viimeistä jyrkkää mäkeä ennen kalliotien puomia, ja kuorma saneli paikkansa ulkoilutien laitaan. Siihen päättyi myös toinen kuorma.

Ennen puurotalkoita 10.12. pääkaupunkiseudulle rysähti talvi kymmenien senttien lumipeitteineen. Päivän urakkana oli saada pino Karjakaivon puolelle Solvallasta Pirttimäkeen jottavaa ulkoilutietä.

RAIJA HENTMAN

Halkopino siirtyy Karjakaivon puolelle ulkoilutietä – ja lunta lappaa lisää.

Sehän onnistui, kun halot siirtyivät kädestä käteen uuteen pinoon. Lopuksi ahkiot lastattiin täyteen, ja kiskottiin pitkää ja vaihtelevaa reittiä liiterille. Tarjolla on vielä monta kuntosalia korvaavaa talkoopäivää.

Päivän kruunasi emäntämme **Aino Auvisen** herkullinen riisipuuro ja tietenkin saunan löylyt avantopulahuksineen. RH

Pikkujoulut

Karjakaivo oli tällä kertaa myös pikkujoulujen pitopaikka marraskuun viimeisenä lauantaina.

Parikymmentä henkeä nautti maukkaasta keitosta, leivistä, kahvista ja leivonnaisista. Sekä tietenkin kivasta tunnelmasta, hyvästä seurasta ja – ah! – saunan löylyistä. Kiitos Aino, Marina ja apujoukot. RH

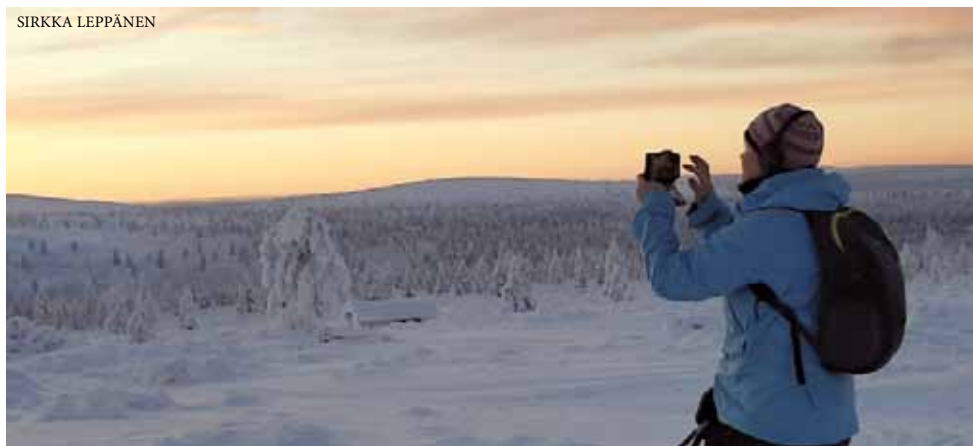
Saariselän kaamoksessa

Kahdeksan lapinkävijää majoittautui vuoden viimeisenä päivänä Saariselän keskustassa sijaitsevaan hyvätasoiseen mökkiin.

Uutta vuotta otimme vastaan unten mailla, jotta aamulla pääsisimme pirteänä ladulle. Ryhmälle ei suunniteltu yhteistä ohjelmaa. Jokainen sai viettää viikon oman suunnitelman mukaisesti. Suurin osa porukasta kävi päivittäin hiihtolenkillä.

Tähän aikaan talvesta latuverkosto ei ollut käytössä kokonaisuudessaan mutta hyviä reittivaihtoehtoja löytyi

SIRKKA LEPPÄNEN

Katri Aronen kuvaa kaamosta: Muuten ihanaa, mutta näpit meinas jäättyä.

PAULIINA TIAINEN

Otsalamppuretkellä Knutersin kierroksella Sipoonkorvessa.

jokaiselle. Kiilopää, Kakslauttanen, Rumakuru, Laanila, Luttotupa ja Kaunispää olivat hyviä kohteita. Osa näistä tarjoili hiihtäjille evästä lenkin lomassa. Sää oli koko viikon suosiolinen. Pakkanen pysyi maltillisissa lukemissa, lisälunta saatiin sopivasti ja latukoneet pitivät ladut erinomaisessa kunnossa.

Ryhmässä oli alusta lähtien hyvä fiilis. Parina iltana teimme mökissä yhteissapuskaa ja viimeisenä iltana kävimme ravintolassa nauttimassa ammattilaisten taidonnäytteitä. Ryhmän kaikki jäsenet olivat sitä mieltä, että kaamosviikko kannattaa järjestää uudelleen eli ensi vuonna kokoonnutaan taas, toivottavasti isommallakin porukalla.

Juha Karsikas

Otsalamppuretki 10.1.

Kirjoitan tässä ensikertalaisen silmin otsalamppuretkestämme *Knutersin kierrokselle* Sipoonkorpeen **Raija Hentmanin** johdolla. Alussa kuljimme pakkaslumessa mutta palatessamme sää oli lämmennyt niin, että lumi alkoi putoilla puista. Sipoonkorvessa oli hienot maisemat ja reitimme maasto oli monipuolista, sisältäen nousuja ja laskuja. Lisäksi reitti oli hyvin merkitty ja Raija toimi hyvin oppaana.

Puolessa välissä matkaa grillasimme makkaraa katetussa grillipaikassa. Teimme puut, kun työkalut löytyivät liiteristä. Samalla oli mukava jutella ja tutustua muihin retkeläisiin. Suosittelen lämpimästi vastaavia retkiä ja Sipoonkorpea. Täten liityn myös itse Helsingin Seudun Lapinkävijöihin.

Hyvää talven jatkoa!

Markku Heinonen

Pentti Lahdenvuo

Historian havinaa Laanilan kultareitillä

Laanilan kultareitti lähtee nelostien varresta runsas 2 km etelään Laanilasta, vähän ennen (300 m) Hangasojan risteystä. Seutu tunnetaan myös nimellä Paukkula, mikä juontuu neljän metsästystä harrastaneen lääkärin 1960-luvulla Hangasojan äyräälle rakennuttamasta kämpästä.

Paikalla on parkkipaikka, ja luvanvaraisesti voi mönkijällä ja maastokelpoisella autollakin ajaa kohti Tolosjokea, matkaa noin 3 km. Maasto on hiesupohjaista kangasta ja nuoren mäntymetsän peittämää. Voi hyvin olettaa, että se peuranpyyntihangas eli johdeaita, joka on antanut nimensä Hangasojalle, on sijainnut juuri tällä kankaalla.

Kilometrin kulun jälkeen tullaan Kerkelänojalle, jossa ainakin kenkämatkailijan täytyy asettaa askeleensa tarkasti, jottei ylityksessä kastelisi jalkojaan. Pian saavutaan Kerkelän asuinkentälle, jossa päärakennuksen uunin aherrus erottuu katajapuskien välistä. Muutenkin näyttää siltä, että kataja on Lapin oloissa tehokas levittäytymään avoimille nurmikentille. Tilan kellarin jäänteet löytyvät vielä asuinkentän eteläpuolelta Hangasojaan viettävässä rinteessä.

Henry Kerkelä (1869–1929) oli perehtynyt kullankaivuuseen Amerikassa ja toiminut suomalaisen geologiryhmän oppaana Lapissa 1800-luvun lopussa. lisäksi hänellä oli liikemiestaitoja, ja kuultuaan asiantuntijoiden oletavan kultaa löytyvän Hangasojan varren kvartsikalliosta, hän oitis perusti yhtiön kalliokullan hyödyntämiseksi. Yhtiön

nimi oli *Kerkelän Kultakaivos Oy Pohjola*. Yrityksen rahoittajien luovuttua toiminnan rahoituksesta, uuden yrityksen nimeksi tuli *Suomalais-Amerikkalainen Kaivosyhdistys Pohjola*. Töissä oli 45 miestä vuonna 1902 ja kaivoskuiluja tehtiin Hangasojan ja Iso Hangasselän väliseen rinteeseen kymmenkunta. Yksi kuilu oli jopa yli 40 metriä syvä. Kulmaa tuli kuitenkin heikosti ja yritys piti lopettaa.

Polku jatkuu Hangasojan pohjoispuolisella rinteellä kohti Kuivakurua ja Tolosjokea. Vähitellen alkaa näkyä kaivuutoiminnasta syntyneitä sorakasoja ja vähän ennen jokea tullaan **Jaakko Mäkisen** (1921–2005) kultakämpälle, jossa hän asusti 1974–2004 vuodet ympäriinsä. Jaakko oli lukenut paljon kullannetsintään liittyvää kirjallisuutta ja lehtiä. Hän säilytti niitä majassaan ja tutkiskeli vielä vanhanakin viettessään talven pitkiä yksinäisiä hetkiä. Olisi mielenkiintoista tietää, ovatko ne edelleen tallessa jossain.

Jaakon majan luota lähdetessä löytyy polun varrelta vanhoja höyrykoneen ja monenlaisten laitteiden osia. Ne ovat jääneet maastoon *Ivalojoki Oy:n* suurisuuntaisesta konekaivuuyrityksestä 1920-luvun puolivälissä. Yhtiöllä oli käytössään Hampurista hankittu höyrykaivinkone, "*Hullu Jussi*". Kullanhuuhtomo sijaitsi juuri Kuivakurun suulla Tolosjoen rannalla. Ainoa rakennusjäänne on joenäyräällä oleva muutaman hirsikerran korkuinen raunio, jonka sanotaan olevan **Kokon** ja (Aaro?) **Raumalan** kämpän jäännös.

PENTTI LAHDENVUO

*Retkikaverini
Mikko Ahlqvist
ja Aarne Heino
Jaakko Mäkisen
majan edus-
talla, taustal-
la jäänteitä
Ivalojoeki-yhtiön
höyrykoneesta.*

Suomen Lapin toiseksi suurin isomushippu 385 g on löydetty Kuivakurun suulta läheltä Tolosjokea 1910 Aleks Kiviniemen toimesta. On arveltu, että Lapin suurin hippukin 392 g olisi todellisuudessa löydetty Kuivakurusta 1935 Evert Kiviniemen kaivamana, vaikka hän on kertonut sen löytöpaikaksi Lutan latvan.

Erosimme varsinaisesta kultareitistä ja paluupolkumme sivusi Tolosjokea kääntyen takaisinpäin, jolloin seurasi pitkä tasainen nousu Iso Hangasselän ylärinteelle. Kilometrin matkalla noudetaan pystysuunnassa satakunta metriä ja nousun puolivälissä risteää poikittainen polku. Hengästyttävän uurastuksen jälkeen voi ylärinteellä pitää tauon kahden kuutiomaisen kiven päällä. Vielä muutaman metrin nousu ja alkaa kilometrin alamäki, jonka varressa voi löytää useita Kerkelän valtauksen kaivosmonttuja.

Kerkelänojan kohdalla lähtee kelkkauraa seuraava polku sähkölinjan suuntaan koilliseen. Tätä tasaista reittiä kannattaa samota ja samalla tarkkailla rehevän kangasmetsän kasvillisuutta, taustalla näkyy koko ajan Kerkelänojan rantamaasto. Noin kilometrin päästä ylitetään vedenjakaja, ja vedet virtaavat

vastakkaiseen suuntaan Piispanoja-nimellä. Pian ollaan moottorikelkkaurien risteyksessä, vasemmalla pohjoiseen menevällä uralla pääsee Saariselän länsipuolitse Ivalon suuntaan, ja oikea vie Laanilaan. Laanilaan menevä haara kulkee *Lapin kullankaivajainliiton* valtauksen läpi ja kohtaa nelostien alittaen sen tunnelissa.

Nyt hämmöttävät jo Laanilan maamerkit; masto, Laanihovi ja Savottakämpän parkkipaikka. Piispankiven luona voi pitää hiljaisen hetken neuvostopartisaanien väijytyksessä 1943 kesällä kuolleiden neljän suomalaisen muistolle. Savottakämpällä saa ravita itseään joko keittolounaalla ja kahvilla tai mahdollisesti tarjolla olevalla paistettuihin siipikarjoihin ja muhennosaterialla.

Samalla voi perehtyä kämpän museo-osaan, jossa on edustava kokoelma valokuvia ja välineitä menneen ajan metsätyöstä. Savottakämpä on entinen Mustaojan kämpä ja majoitusosana toimiva osa on entinen Liivaselän kämpä, jotka on siirretty tänne 1982.

Tässä vaiheessa kännykän askelmittari osoittaa jo 15000 askelta eli päivärakka on suoritettu.

Pentti Lahdenvuo

Leena Piispa-Ottelin

Kaksi viikkoa Käsivarressa

Puvrrasjohkan autiotupa oli tervetullut näky.

Bussi pysähtyy Pättikkään Kilpisjärven tien varten joskus kolmen ja neljän välillä. Ahkiot ja suksipussit on heivattu tienviereen kapealle lumikaistalle. Ahkion peite on kärsinyt ja narut haurastuneet, sillä ahkio on maannut vintillä kesät talvet. Kiinnitän aisanarut vetovyöhön. Potkaisen monon kiinni siiteeseen ja teen varovaisia hiihtoliikkeitä.

Ranskalaiset teräskanttiset randon- neesukset ovat aina toimineen hyvin Lapin lumilla. Minun säätäessäni Raija kyslee jo reitistä omalla pihallaan puuhailevalta saamelaismieheltä. Aatsa virtaa kuulemma sulana ja ylityspaikkoja on vain yksi.

Hiihdämme aurinkoisessa säässä kelkan, sitten ahkion jälkeä. Raija oli

kiinnittänyt nousukarvat suksiinsa jo kotona. Minun sukseni lipsuivat siihen malliin, että pysähdyimme kiinnittämään upouudet skinit. Seurasimme vuolaana virtaavan Aatsan tuntumassa jälkeä liian pitkälle ja jouduimme palaamaan lumisillalle, josta pääsee Aatsan yli. Parin kilometrin loivan nousun jälkeen saavuimme Aatsan autiotuvalle. Pikku-nen tupa lämpesi nopeasti ja ryhdyimme sulattelemaan vesiä. Täytin illalla kaikki termospullot kiehuvalle vedellä. Sitten vain pussiin.

Suoriuduimme matkaan vasta puolenpäivän tienoilla. Tiedossa oli telttayö. Ennen lähtöä paistan vielä Muonion thairavintolan aterialta jäänyttä keitettyä riisiä.

Leenan mono tuettiin rautalangalla ja teippikuorrutuksella.

Aurinko paistoi mutta matkanteko oli aika raskasta, sillä reitti oli nousuvoittoinen ja pohjoistuuli puhalsi kylmästi kasvoin. Tuuli kävi ranteisiin – rannikkaat olisivat tarpeeseen. Tautot piti ajoittaa vähäistä suojaa antavien kumpareiden taa.

Alkoi jo hämärtää, kun ryhdyimme leiriytymään. Telttakkiiloina käytettiin punaisia auraukskeppejä, jotka oli sahattu kahtia. Päivälliseksi nautimme kesäkurpitsa-jauhelihapataa. Tuntui oudolta nukkua teltassa pitkästä aikaa.

Eipä aikaakaan niin voi kauhistus

Kolmantena päivänä laskettelimme komeissa maisemissa loivia rinteitä aurirongon paistaessa. Alhaalla joen partaalla syötiin eväitä, kaikki oli mallillaan. Silloin se tapahtuu. Kurkotan ahkion ylle, tasapaino pettää ja lennän selälleni lumeen. Pungerran ylös sivuttain ja siinä rytäkässä oikean monon pohja irtoaa lähes puoliväliin jalkaterää. Voi ruma sana! Aivojen läpi sujahti tietoisuus siitä, että oikea mono-suksiyhdistelmä on käyttökelvoton.

Raijan ei auttanut muu kuin ryhtyä paikkamaan monoa jeesusteipillä. Pitikin sattua vielä alkumatkasta. Pakko

vain jatkaa matkaa. Hiihdin pääasiassa vasemmalla suksella ja liu'utin oikeaa mahdollisimman suoraan. Lumisten koivikoiden jälkeen tuntui hienoinen savuntuoksu. Se tietää lämmintä kämppää. Sisällä Kaskasjoen autiotuvassa pariskunta oli lopettelemassa päivällistä. Illalla ei uni oikein meinannut tulla, kun mietin rikkiäistä monoa ja seuraavan viikon vaellusta.

Apua ja lepoa

Aamulla pyryttää sakeasti. Keijo käy korjaamaan monoa rautalangalla ja uudella teippikerroksella. Pariskunta lähtee tuiskussa Puuvasjohkan tuvalle.

Vedenhakumatkalla humpsahdin kolme kertaa haaroja myöten pehmeään lumeen.

Suunnittelimme seuraavan päivän reittiä Puuvasjohkan suuntaan ja lepäilimme. Lunta lentää koko päivän vaakasuoraan.

Täytin päiväkirjaa. Olimme luvanneet Lapin maakuntamuseolle tekemämme muistiinpanoja nykyajan talvivaelluksesta. Usein harmin aiheuttajat osoittautuvat myöhemmin parhaiksi hetkiksi, joihin monon hajoaminen ei kyllä kuulu!

Aamulla kämpän ympärillä ovat kaikki jäljet peittyneet. Lumen määrä hirvittää, miten paljon koivikossa upottaisi?

Puuvasjohkaan

Alku olikin puuroista. Etenimme Kaskasjoen vartta koivikossa. Meanderoinva-joki virtasi monin paikoin sulana. Rantapenkat ovat korkeita, välillä joki laajenee järvimäiseksi. Jängällä tuuli oli yön aikana lakaissut lumet ja pääsimme loppumatkasta aina välillä

*Ailakkajärvellä huussi-
reissuun piti varustautua
kuin naparetkelle ja ottaa
tukea sauvasta ettei tuuli
puhaltaisi kumoon.*

hiihtämään kelkkajäljellä vastatuuleen. Ohitimme erotuspaikan ja saamelaiskylän asuinrakennuksineen.

Raija epäili jaksaisimmeko hiihtää autiotuvalle asti. Yllättäen hän sitten sanoi: ”Nyt on kaksi ja puoli kilsaa kämpälle. Jaksetaanko?” ”Kyllä kaksi ja puoli kilometriä aina jaksaa!”

Odotellessani buranan vaikutusta ja unen tuloa muistelin jänkämäisempiä ja paljaita, tuulen tuivertamia koivuja.

Kohti Ailakkajärveä

Aamulla sulattelimme lunta, jota kauhoin kämpän edessä olevasta lumilipasta, ja täytimme termoksiin mustikkasoppaa, kuumaa ja kylmää vettä. Onneksi oli mukana iso kuuma-vesitermos ja vesipulloja.

Aurinko pilkotti aamusella ja tuuli lennätti irtolunta päivän mittaan. Päivän tavoitteeseen Ailakkajärven autiotuvalle kertyi 16 kilometriä vaihtelevissa maisemissa. Tunturin kupeessa

teräskantit pitävät kovassa hangessa, vaikka välillä huoletti oikean monon tilanne. Illalla ilmenikin, että rautalanka oli katkennut.

Matka tuntuu pitkältä. Perille päästiin kuitenkin, sillä Raija suunnisti mallikkaasti. Tuvassa lepäili kaksi pariskuntaa. Heittelimme kamat yläbritseille. Suppilovahveropadan ja kaakaon jälkeen kapusimm nukkumaan. 16 kilometriä tuntuu olevan meidän suorituskyvyn rajoilla.

Jaksaisiko sitä pitempään, jos olisi pakko?

Uusi myräkkä

Aamulla pötköttelen kaikessa rauhassa yläpunkassa ja seuraan pariskuntien lähtöpuuhia. Tamperelaiset suorivat nopeasti matkaan. Kokemus näkyi kaikessa tekemisessä.

Toisella parilla riitti pakattavaa. Varusteet ehdettiin isoihin laukkuihin ja laukut omatekoisiin ahkioihin. He

ovat suorittaneet eräopaskurssin ja suunnittelevat alasta tulevaa ammat-
tia.

Me olimme jo kahtena päivänä hiihtäneet aiottua pitemmän matkan, joten meillä oli varaa viettää toinen lepopäivä. Kirjoitella päiväkirjaa, keittää vettä ja lukea **Kaarina Karin** ”tyttöjen” Haltin valloituksesta. Huiputeko! Siis tytöiltä.

Sitten tuvalle ilmestyi neljä päiväreikeliijää, jotka tuvan lämmöstä ilahuneina kaivoivat repuistaan eväät ja kahvitermoksen. Ulkona tuuli yltyy koko ajan. Se taitaa ottaa vauhtia Atlantilta, puhaltaa voimalla Norjan vuorten yli sekä tuo samalla lunta, joka pölyyää sakeana.

Raija kävi sitten paikkaamaan mo-
noa, kiinnittämään pohjaa rautalan-
galla. Työn jäljiltä kengässä komeilee harmaata, punaista ja mustaa teippiä. Onneksi jalka mahtui vielä kengän sisään.

Huussimatalla tuuli iskee voi-
malla naamaan ja on kaataa kulkijan. Kämpän eteisen ovi on pakko panna säppiin, jottei tuuli repisi ovea auki. Raija kyseli jo, mitä mieltä olisin siitä, että hiihtäisimme seuraavana päivänä Ailakkalahteen noin kymmenen kilometrin päähän ja tilaisimme sinne taksin viemään meidän Kilpisjärvelle. Hyvä ehdotus. Tuuli yltyi niin hurjaksi, että pitää miettiä mikä olisi suunnitelma C. Siirsimme ahkiot ja sukset tuvan eteiseen, sillä oli vaarana, että tuuli lennättäisi ne järvelle.

Yöllä kuuntelimme tuulen ujellusta kämpän nurkissa. Aamulla ei ollut näkyvyyttä lainkaan. Päätimme suunnistaa kohti Ailakkalahtea. Onneksi oli

alamäkeä. Loppumatka oli nyppyläistä koivikkoa. Raija teki rankan työn ladun avaajana.

Taksi vei meidät varusteinemme Kilpisjärvelle. Kyselimme eri paikoista, olisiko kellään paikkakuntalaisella suksia ja monoja vuokrata. Kaupalliset toimijat oli jo tarkistettu. Vuokravälineitä ei ollut jäljellä. Haimme kaupasta seuraavan viikon ruoat.

Hotellin herkkupäivällisen rasvat velloivat yöllä vatsassa samalla kun päässä kieppui huoli seuraavan viikon vaelluksesta, jolle oli tulossa kaksi muuta naista.

Toinen viikko

Neljä naista lumessa

Vielä oli tarkoitus soittaa Leville. Sieltä voisi ehtiä lähettämään vuokrasukset bussilla. Olimme kävelemässä aamiaiselle, kun Raija huomasi, että hänen puhelimensa oli jäänyt mökkiin. Kun lähdin hakemaan sitä, näin naapurimökin miehen pakkaavan tavaroita autoon. Epätoivo saa joskus tekemään utoja asioita.

Kysyin millaiset sukset heillä on ja selitin oman tilanteeni. Mentiin sisään ja selvitin asian myös vaimolle. Hänelä oli hyvin pieni jalka. Niin minulle luvattiin sukset ja 42-numeroiset monot. Vaihdoimme yhteystietoja ja ystävällinen turkulaispariskunta lupasi, että voin palauttaa varusteet heidän pojalleen.

Juoksen hikipäässä hotellille kertomaan yllättävän ratkaisun Raijallekin. Helpottuneena käyn nauttimaan aamiaisherkkuja.

*Melkoinen yllätys: Porojärven
kämppä oli hautautunut lumeen.*

*Parin tunnin lapioinnin jälkeen ovikui-
luun johti lumiportaait ja päästiin sisälle.*

*Karin Sillander (vas.), Leena Piispa-
Ottelin ja Paula Leppänen*

Uudelleen matkaan – ja yllätys

Päivällä ahdetaan taas kamoja ahkioihin! Hotellilla hengailun ja päiväkirjan kirjoittamisen keskeyttävät vaelustoverimme **Karin** ja **Paula**, jotka tulevat bussilla Rovaniemeltä.

Tilattu kelkkakyyti saapui ja puimme mustat jättiläisten pilkkihaalarit. Ahkiot ja sukset rekeen, kypärät päähän ja menoksi. Pysähdyimme Saarijärven, Kuonjarjohkan ja Meekon autiotuville jättämään Lapinkävijälehtiä.

Porojärvellä odotti yllätys. Kämppän ovi oli yläkamanana myöten lumen peitossa. Alkoi massiivinen kaivutyö. Paula kaivoi, Raija kaivoi, Karin kaivoi, Leena kaivoi. Lopulta kuilun pohjalla oleva ovi saatiin aukeamaan!

Kannoimme tavarat lumiportaita pitkin sisään ketjussa. Levitimme patjat ja makuupussit laverille. Lumen hautautunut tupa lämpeni ja oli ihanaa pötkähtää nukkumaan, kun rehkeminen raukaisee ja huoli monoista on poissa. Yöllä tuuli ulvoi ja pyrytti rankasti.

Taas myräkkä

Aamulla puoli viideltä Raija kysyi, olemmeko hereillä. Yön oli tuullut ja pyryttänyt. ”Emme etene ainakaan tänään, vastatuuli, ei näkyvyyttä.” Jatkoimme unia.

Meille päivästä tuli suuri ruokapäivä. Alkupalojen jälkeen nautimme

Synttärkakku tunturissa.

kuivatusta lohesta ja viljapihviainek-
sista valmistettuja kalapihvejä mauk-
kaan punajuurihöyrytön kera. Aterian
kruunasi kakku, jonka täyteenä oli
tuorejuustoa, koristeena mandariine-
ja. Keskellä komeili suklaamuna!

Iltapuoleen kämpälle saapui väsy-
neinä ja kylmissään pariskunta, joka
oli hiihtänyt pitkän matkan vasta-
tuuleen. He ripustivat vaatteitaan ja
makuupussejaan kuivumaan. Mies
kertoi, että posket olivat paleltuneet
kovassa tuulessa.

Aamulla näytti huonolta, mutta
teimme retken Jogasjärven kämpälle,
ja pääsin kokeilemaan lainavehkeillä
hiihtämistä. Tuntui hyvältä, kun ei
tarvinnut varoa oikean jalan suksea.

Pilkkiavannosta sai vettä, loppui
lumen sulattelu.

Poroharjulle

Seuraavana päivänä hiihtelimme
aurinkoisessa säässä Poroharjujen
kupeeseen leiriin. Illalla poromies
pysäytti kelkkansa teltan viereen. Seu-
raavana päivänä yöpyisimme hänen
poikansa keltaisessa talossa. **Antt-Ou-
la Juuso** oli menossa vasaa etsimään.

Teltta-aamuna pantiin kippoon
mysli-maitojauhesekoitusta ja lämmin-
tä vettä päälle. Lyhyen hiihdon jälkeen
tulimme perille Raittijärvelle keltaisen
talon luo. Koirat tulivat tervehtimään.
Isäntämme pistäytyi tarinoimaan
sukunsa vaiheista ja perheen nykyelä-
mästä. Meitä ei tarvinnut houkutella,
kun hän kysyi, tahtoisimmeko sau-
naan. Lempeiden löylyjen jälkeen oli
ihanaa pukea ylle puhtaat alusvaatteet.

Matkaan

Antt-Oulan neuvosta muutimme reit-
tisuunnitelmaa ja lähdimme Raittijär-
ven yli matalia maita, osittain kelkka-
jälkeä pitkin. Kurssin korjaus johdatti
päivän hiihdon Unkkajärvelle. Teltat
pystytettiin järven jälle. Tuhdin
aterian jälkeen varhain nukkumaan.
Iltapäivällä ja illalla kelkkareitillä oli
runsaasti liikkujia.

Kun nouden teltasta yöllä kolmen
aikaan, ulkona on aivan valoisaa,
jotenkin epätodellista.

Pääsiäsoinen täysikuu valaisee jär-
ven ja heijastuu ympäröivien tunturei-
den rinteiltä!

Juuri kun olin päässyt takaisin
pussiin, alkoi kova tuuli. Sää muuttui
dramaattisesti. Uudestaan ylös ja ulos
teltasta. Kiristimme teltan naruja,
kaadoimme ahkiot kumoon, tökättiin
sukset pystyyn hankeen ja työnnettiin
sauvat liepeen alle. Sitten takaisin tup-
lapussiin ja untuvatakki vielä lisäläm-
mikkeeksi.

Kämpälle

Aamulla huomasin selvän eron omien
vuorillisten nahkamonojeni ja lainat-
tujen keinokuitumonojen välillä, sillä

*Terbmisjärven selkää hiihtäessä tuntuu ikuisuudelta ennen kuin kämpä lähenee.
Karin Sillanderilla on jo toivoa.*

kengät ovat sisältä märät. Tuulisessa säässä paarustettiin Termisjärven autiotupaa kohti leveää kelkkajälkeä pitkin. Käsiä paleli.

Termiksellä olikin sitten vilinää. Meidän jälkeemme varaustuvan puolelle tuli kypsässä iässä oleva saksa-laisherra rinkkoineen. Illansuussa tuli vielä kaksi nuorta naista, jotka kertoivat edenneensä hitaasti huonon kelin takia, olivat joutuneet tekemään työtä alamäissäkin.

Kilpisjärvelle

Viimeisenä vaelluspäivänä sää oli hitusen plussan puolella ja pariin otteeseen ripeksi vettä. Tsahkaljärvelä alkoi oikea vesisade. Koko päivän kuului ja näkyi kelkkailijoita. Pääsiäisliikennettä!

Kilpisjärvellä ahkiot kannettiin ja kiskottiin parkkiin hotellin retkeily-

majan eteen. Huoneeseen levisi tuttu likaisten vaatteiden tymäkkä haju. Illalla huone muistutti kolmen iloisen rosvon luolaa. Kaiken korvasivat sauna, puhtaat vaatteet ja hotellin kolmen ruokalajin päivällinen sekä viinilasillinen.

Mietin monasti päiväkirjaa täyttäessäni kohtaa päivän huippuhetki tai mikä jäi päällimmäiseksi mieleen päivästä. Jos joku toiselta planeetalta tuleva saisi kuulla että päivän kohokohtia ovat syöminen ja kämpälle pääsy, hän älykkäänä olentona voisi kysyä, miksi teette tuota, kun se on helpommin, itse asiassa vailla ponnistuksia, tarjolla kotonakin. Onko se kenties juuri ponnistelu?

Teksti: Leena Piispa-Ottelin
Kuvat Raija Hentman

TIETOAIVI

TietoaiVI kertoo Sinulle mielenkiintoisista uutuuksista retkeilyvarusteissa, antaa vinkkejä retkikohteista, tiedottaa retkeilymaailman uutisista ja opastaa retkeilytaidoissa.

Kekseliäs villavaate

Johanna Hakalan yhdennäisenyritys *Ukuut Tmi* valmistaa erilaisia merinovillaisia vaatteita mulesing-vapaasta australialaisesta merinovillasta. Tekninen suunnittelu, kuten kaavoitus, sekä ompelu teetetään pienillä virolaisilla firmoilla ja suomalaisella ompelijalla. Kankaiden leikkuutähteistä valmistuu mm. huiveja. Valikoimissa on erilaisia paitoja, hameita, mekkoja, huppareita, housuja ja asusteita.

Juoksumekoksi nimetyssä tunikassa on useita mietittyjä yksityiskoh-
tia. Vaate ulottuu puolirei-
teen ja sen hihansuissa on peukalo-
reiät, joten myös ran-
teet ovat suojaassa.

Ukuutin villatunikaa esittelee Marja Fonsell.

RAIJA HENTMAN

Hihojen erikoisuus on hihan pidennys peukaloreiän jälkeen, joten hihat suojaavat myös sormia. Huppu myötä-
tää hyvin päätä ja kauluksen etuosan voi nostaa suojaamaan leukaa tai jopa poskia ja nenää. Kun kaulus, huppu ja kasvosuoja muodostavat kiinteän kokonaisuuden, vaate suojaa erittäin hyvin lämmönhukalta. Tämä vaate lähtee matkaan seuraavalle talvivaellukselleni yövaatteeksi! -> ukuut.fi

Vuokravälinein alkuun

Varusteita talvivaellukselle

Retkeilyvälineiden puutteen ei tarvitse olla este hyvän harrastuksen aloittamiselle, sillä välinevuokraamoita on syntynyt kiitettävästi. Jotkut vuokraamot toimittavat välineet Matka-
huollon kautta. Seuraavaksi esitellään ensisijaisesti vuokraajia, joilla on myös talvivaelluksen varusteita, mutta muitakin on listattu loppuun. Toisilla vuokraajille välineitä on laidasta laitaan, toisilla valikoima on niukempi.

Get Arctic -vuokraamo sijaitsee Rovaniemellä. Heillä on valikoimissaan mm. ahkioita, retkisuksia, makuupusseja, keittimiä, lumiturvallisuusvälineitä, teltoja jne. Jos valikoimissa ei ole asiakkaalle sopivaa välinettä, yritys pyrkii hankkimaan sen. Välineitä toimitetaan ympäri maata Matka-
huollon kyydissä. -> getarctic.fi

Tamperelainen ohjelmapalvelu- ja koulutusyritys **Hiking Travel, HIT** valmistaa Hit-ahkioita. Yrityksen välinevuokraamossa mm. hiihtovälineitä, ahkioita, lumikenkiä, retkiluistimia, telttoja ja keittimiä. -> hikingtravelhit.fi

Hygglo-vuokrauspalvelussa välineiden omistajat vuokraavat niitä palvelun kautta. Osa vuokraajista toimi jo jakamispalvelun kotimaisessa uranuurtajassa Kuinoma-palvelussa, joka myytiin norjalaiselle Hyggloille. 20 % provisiota vastaan vuokraajat saavat sopimus pohjan, maksuliikenteen ja vakuutusturvan. -> hygglo.fi

Lapland Outdoor Muoniossa vuokraa talvilajeihin mm. suksia, ahkioita, telttoja, makuualustoja ja makuupusseja. -> laplandoutdoor.com

Liizin vuokraamossa Herttoniemessä Helsingissä on tarjolla mm. työkaluja, elektroniikkaa, lastentarvikkeita ym. sekä pitkä lista ulkoiluvälineitä. Tarvikkeita toimitetaan Matkahuollon kyydissä eri puolille Suomea, mutta pääkaupunkiseudulla voi tilata kotiin-kuljetuksen tai noutaa itse. -> liizi.fi

Retkivuokraamo, Oulu tarjoaa talvivaelluksille kahta erityyppistä armeijan ahkiota ja metsäsuksia. -> retkivuokraamo.fi

Retkirent toimii kuten edellä mainittu Hygglo, eli retkeilijät, mutta myös vuokrausyrittäjät vuokraavat sivuston kautta omia välineitään. Kaikkea löytyy monipuoliseen ulkoilmaelämään. -> retkirent.fi

Tales & Tents, Vantaan Kivistössä vuokraa erilaisia talvi- ja kesävarusteita, mutta on koonnut talvivaellukselle myös varustepaketin. -> talesntents.fi

Tunturivaruste, Saariselkä tarjoaa enemmän varusteita kesään kuin talveen. -> tunturivaruste.fi

Varusteita lähiretkille ja kesään

Joensuun Latu, joensuunlatu.johku.com: Vuokraa välineitä jäsenilleen ja poikkeustapauksissa myös yleishyödyllisille yhteisöille.

Kaarna Outdoors, Mäntsälä: Yritys myy pakastekuivattuja elintarvikkeita sekä vuokraa mm. valmiiksi pakattuja kevytretkeilyreppuja, majoitteita ja makuupusseja.

Katve Camping Oy, katve.co: Toimii Turussa, mutta lähettää varusteita minne tahansa Matkahuollon kautta. Tarjoaa lähinnä patikkavaellusten varusteita.

Lapland Safaris, fellsandoutdoors.com: Parhaiten päiväretkeilijöitä palvelevaa vuokraustoimintaa eri puolilla Lappia.

Luontokeskus Haltia, shop.haltia.com: Lähinnä liikkumisvälineitä lähiretkelyyn.

Partioaitta, vuokraus.partioaitta.fi: Talvivaelluksille lähinnä ahkiot, muut vuokravälineet ehkä lyhyisiin varustekokeiluihin.

Roll Outdoors, rolloutdoors.com: Vuokraa maastopyöriä Rovaniemellä, Kiilopäällä, Helsingissä ja Fiskarsissa.

Scandinavian Outdoor, scandinavian-outdoor.fi/vuokraamo: Vuokraa telttoja, rinkkoja, makuualustoja ym.

Lähde: Latu ja polku 4/22.

Raija Hentman

KIRJAREPPU

Kirjareppu kertoo uusista kartoista, karttasovelluksista sekä retkeilijää ja luonnonystävää kiinnostavista kirjoista, ja opastaa myös vanhojen kirja-aarteiden äärelle. Miten milloinkin.

Talviretkeilijän opas

Jouni Laaksonen
SKS Kirjat
2022,

Talviretkeilyoppaan puutteen on korjannut tuottelias tietokirjailija **Jouni Laaksonen**. Oppaassa käsitellään talviretkeilyn kirjoja päiväretkistä vaelluksiin paitsi vaativien arktisten retkikuntien asioita.

Päivä- ja viikonloppuretket ovat hyvä tapa tulla tutuksi talviretkeilyn kanssa. Osiossa käsitellään erilaisia tapoja liikkua maastossa. Talviretkeily lasten kanssa on saanut oman lukunsa. Aiheen perusteellinen käsittely antaa hyvät neuvot onnistuneisiin retkikokemuksiin.

Noin kolme neljäsosaa kirjasta käsittelee talvivaellusta jaettuna kymmeneen osioon. Luku Vaelluksen ajankohta kertoo erikseen kevättalven, kelirikkoajan ja sydäntalven erityispiirteistä, suunnittelua koskeva osio retkiseuruetta, kohdetta ja suunnittelua. Kulkuvälineet ja varusteet saavat runsaasti tilaa. Esimerkiksi erityyppiset sukset selostetaan tarkoin, mutta Laaksoelle tyypillisesti perusteellisen esittelyn jälkeen ei anneta ehdottomia suosituksia, vaan tietoa oman valinnan harkitsemiseen. Ruoka,

juoma ja tulenteko saavat omat lukunsa. Suunnistus on sangen erilaista talvella hangen peittäessä sulanmaan ajan maamerkit, joten aihetta käsitellään usealta taholta. Yöpymisen yhteydessä käydään läpi tietenkin makuupussit ja -alustat, sekä majoitukset autiotuvista lumimajoiteisiin. Lopussa kiinnitetään huomiota siihen, millaisia haasteita luonnonolosuhteet retkeilijälle aiheuttavat ja miten niihin on syytä varautua.

Lyhyet tarinat Laaksosen omista kokemuksista taustoittavat asiatekstiiä. Rungas kuvitus ja kuvatekstit sekä taulukot ja grafiikat täydentävät sisältöä. Parasta tarttua kirjaan pian, jotta ehtii nauttia talvivaelluksista ennen kuin ilmastomuutos vie mahdollisuudet lajiin. RH

Entiset elävät meissä. Saamelaisen tarinat ja Suomi

Veli-Pekka Lehtola
Gaudeamus
2022, 383 sivua

Saamelaisista ovat yleensä kirjoittaneet joko tutkijat tai muut alkuperäiskansaan kuulumattomat. Saamelainen **Veli-Pekka Lehtola** toimii saamelaisen kulttuurin professorina Oulun yliopiston

RINKAN POHJALTA

Rinkan pohjalle kertyy kaikenlaista, kuten tietoja kursseista, näyttelyistä ja esityksistä sekä muita kuin retkeilytietoja ja -taitoja kartuttavia pikku-uutisia eritoten Lapista, luonnosta ja saamelaisista.

Saamelaiset Areenassa

Markku Lehmuskallion elokuva *Skierri* vuodelta 1982 on ensimmäinen osittain saamenkielinen näytelmäelokuva Suomessa. Se kertoo saamelaisten elinympäristöstä muutoksen ajassa ja ahdingossa.

Nainen, joka kokosi saamelaiset kertoo ruotsinsaamelaisesta **Elsa Laula Renbergistä**, ensimmäisestä saamelaisaktivistista, joka onnistui kokoamaan kansansa poliittiseen kamppailuun vuonna 1917. Saamelaisten kansallispäivää vietetään 6. helmikuuta ensimmäisen saamelaiskongressin muistoksi.

Ykkösdokumentti: *Ahkku - isoäiti* kertoo **Inga Näkkäljärvestä**, joka syntyi jutavaan porosaamelaisperheeseen ja synnytti ensimmäisen lapsensa

seen ja synnytti ensimmäisen lapsensa kodassa. Inga-ahku eli pitkän ja mielenkiintoisen elämän kokien maailman ja saamelaisten elämän isot muutokset. Hän kuoli vuonna 2009, 11 vuotta dokumentin valmistumisen jälkeen.

Saamen tyttäret esittää kuusi näkökulmaa saamelaisuuteen.

Olen saamelainen esittelee viisi tapaa olla saamelainen. Ohjelmassa tavataan viisi saamelaista, jotka ottavat eri tavoin kantaa saamelaisuuteensa, niin Saamenmaan sisällä kuin sen ulkopuolellakin.

Kuun metsän Kaisa on **Katja Gauriloffin** hienoviritteinen elokuva kolttasaamelaisen sadunkertojan ja sveitsiläisen kirjailijan kohtaamisesta 1930-luvulla. Heidän ystävyytensä

Kirjareppu jatkuu: ➡

Gielagas-instituutissa. Hän on julkaissut useita teoksia saamelaisten historiasta.

Saamelaisten omaa arkipäivän historiatietoisuutta Lehtola kutsuu meijän historioiksi. Perheiden, sukujen ja kylien muistot kolmen neljän sukupolven ajalta piirtävät erilaisen kuvan saamelaisuudesta kuin ulkopuolisten tarkkailijoiden näkemykset. Myös inarinsaamelaisten, kolttasaamelaiten ja pohjoissaamelaisten tarinat eroavat toisistaan.

Retkeilijälle karttojen paikannimet ovat useimmiten vaikeasti lausuttavia etappeja reitin varrella. Mutta Lehto-

lan mukaan ”Paikannimet heijastavat vuosisatojen, jopa vuosituhansien taakse menevää perinteistietoa... Ne sisältävät historiaa, yhteisöllisiä arvoja ja merkityksiä. Paikannimet kertovat maankäytöstä ja ihmisten toiminnasta, hupaisistakin sattumuksista. Ne ovat olennainen osa ihmisen ja maiseman välistä suhdetta.”

Teos on monitasoinen ja kaivautuu syvälle saamelaisuuden ytimeen. Mutta teksti ei paasaa, vaan tarkastelee asioita sävyisesti. Jos lukija on mieli avoimena, saamelaisuus ja siihen julkisuudessa liittyvä kysymykset avautuvat eri tavalla. RH

auttaa sodan jälkeen pelastamaan kokonaisen kulttuurin tuholta.

Poromiesten tulevaisuus -ohjelmassa Norjan Finnmarkissa asuva **Mikkel Mathis Hætta** on huolissaan poroelinkeinon tulevaisuudesta.

Poromiehen silmin on poromies ja journalisti **Aslak Palton** yhdeksän vuoden aikana kuvaama dokumentti poronhoitajien arjesta Saamenmaalla. Dokumentti avaa ennennäkemättömällä tavalla poronhoitajien elämää peto-ongelman keskellä. RH

Yli viidensadan luonnossa liikkujan toimintaan puututtiin

Metsähallituksen erävalvonta on seurannut viime vuoden liikkujia. Uusi järjestelmä paljasti, että 368 henkilöä rikkoi lakia luonnossa liikkueessaan ja 169 henkilöä narahti lupien puutteesta. Tiedot ovat ennakkotietoja, joten lopullinen rikkeiden määrä voi olla korkeampi.

Erätarkastajat ja valvojat tarkastivat valtion alueilla noin 10 000 luonnossa liikkunutta kulkijaa vuoden 2022 aikana. Heistä suurin osa oli kalastajia ja metsästäjiä, mutta erävalvonta tarkasti myös retkeilijöitä ja valvoi maastoliikennettä. Yli sata tapausta johti sakkovaatimuksiin, 44 rikesakkoon ja 42:sta kirjattiin rikosilmoitus. Muut selvisivät huomautuksella.

Erävalvonnan tarve kasvaa jatkuvasti. Metsästyksen, kalastuksen ja retkeilyn suosio on lisääntynyt viime vuosina, eivätkä kaikki muista hankkia tarvittavia lupia tai käyttäytyä vastuullisesti, erätalousjohtaja **Jukka Bisi** toteaa. Erävalvonta oli vilkkaimmillaan kesällä ja syksyllä, jolloin

eränkävijöitä ja muita luonnossa liikkujia tarkastettiin kuukausittain tuhatkunta. Kesällä erävalvontaa pitävät kiireisenä kalastajat ja retkeilijät, syksyllä metsästäjät.

Inarilainen-lehti

Raja-Joosepin kämppä uudistettiin

Raja-Joosepin kämppä on jälleen avoinna yleisölle — korjaukset on tehty alkuperäistä materiaalia säilyttäen ja vanhaa mallia toistaen. Raja-Joosepin kentän kunnostustyöt UK-puistossa on saatu päätökseen. Kämppä suljettiin viisi vuotta sitten yleisöltä, koska hirsii oli kyllästetty myrkyllisellä kreosootilla. Tämän vuoksi tarvittiin ennallistamistyöt haitta aineen poistamiseksi.

Saariselän sanomat 22.11.22

Naalin pesintä onnistui!

Viime vuonna pesintä onnistui Suomessa pitkästä aikaa. Metsähallitus vastaa naalin suojelusta Suomessa ja WWF Suomi on mukana tukemassa tätä työtä.

Naalin paluu on **Kimmo Ohtosen** käsikirjoittama ja ohjaama elokuva, joka seuraa kahden vuoden ajan uhanalaisen naalin paluuta Suomeen pesiväksi lajiksi sekä ihmisiä, jotka yrittävät pelastaa lajin.

Ohtosen onnistuu taltioimaan ensimmäistä kertaa 30 vuoteen naaliperheen matkan poikasten syntymiseen ja kasvattamiseen. Video on ensikerta, kun on saatu video pesinnästä. Samalla matkataan tuntureille historialliseen tapahtumaan. Filmin voi katsoa myös Yle Areenan luontodokkareissa.

Yle areena tiedote 2.1.23

Syötteen luontokeskus tuo luonnon lähelle katsojaa

Syötteen kansallispuiston portilla sijaitseva luontokeskus juhlii tulevana vuonna 20-vuotisjuhliaan. Uusi pysyvä näyttely avautui yleisölle 27.12.2022, ja syntäreitä vietetään helmikuussa. Alueen luontoa esittelevä näyttely tarjoaa oivalluksia ja yhteistä tekemistä koko perheelle.

Näyttely tarttuu ajankohtaiseen aiheeseen, luonnon monimuotoisuuden katoamiseen. Sen pääteemana ovat Syötteen alueen luontotyyppit ja lajit, ja katsoja pääsee tutkimaan, millaiset asiat vaikuttavat lajien hyvinvointiin ja luonnon monimuotoisuuteen. Äänipastuksessa luonto pääsee itse ääneen ja kertomaan tarinaansa. Näyttelyn nimi on *Rakkaudella Luontosi*.

Se on tietoinen valinta, sillä näytöt ovat nykyään arkipäivää. Mekaaninen tekeminen 1970- ja 1980-lukujen tyyliin on suorastaan eksoottista. Näyttelyä on suunniteltu toiminnallisuuden kautta ja esimerkiksi raakun lisääntymisen vaikeuksia havainnollistetaan lapsille Fortuna-pelin tyyppisellä pelillä, Niemelä kuvailee avajaisia, joita vietetään lauantaina 4.2.2023. Samalla juhliitaan Syötteen luontokeskuksen 20-vuotisjuhlia. Ohjelmaa on tiedossa koko päiväksi, ja illalla näyttelyä juhlistetaan avajaisilla, joissa kuullaan meteorologi **Kerttu Kotakorven** esitys ilmastonmuutoksen vaikutuksista Syötteen luontoon.

Luontokeskuksen näyttelyn toteutuksesta ovat vastanneet näyttelyarkkitehti **Taina Väisänen** ja *Motor OÜ*. Näyttelyn lisäksi keskuksen aula-, auditorio- ja ravintolatilat on uudis-

tettu. Luontokeskuksen uudistusprojektin budjetti oli 500 000 euroa ja se rahoitettiin eduskunnan myöntämällä lisärahoituksella.

Metsähallituksen tiedote 20.12.22

Nuukseen tulossa uusia rajoituksia ja palveluita

Nuukseen kansallispuistoon on parhaillaan valmistumassa uusi hoito- ja käyttösuunnitelma, johon odotetaan vastauksia 16.1.23 mennessä. Erityisesti uudet rajoitusalueet varmaan kiinnostavat, koska ne rajoittavat liikumista näillä alueilla lähes täysin.

Uudet neljä uutta rajoitusaluetta ovat: Ketunkorpi (lähellä Lahnusta) Soidinsuo (Siikajärvestä länteen), Hauklammen alue (Saarijärven eteläpuolella lähellä Vihdintietä) sekä Romvuori Nuukseen Pitkäjärven pohjoispäässä länsirannalla. Myös Matalajärvelle tulee uusia rajoituksia.

Myös maastopyöräily kansallispuistossa herättää tunteita, koska sähköpyörien tulo yhteisreiteille on herättänyt runsaasti kritiikkiä niiden nopeuden vuoksi. Tavoitteena on kuitenkin vähentää reittien ulkopuolista pyörillä liikkumista.

Uudet reitit ja tulipaikat herättävät varmaan tyytyväisyyttä sekä uusin parkkipaikkojen rakentamisella, jolla pyritään vähentämään nykyisten parkkipaikkojen kuormitusta. Tulipaikkoja tulee muutama lisää ja Kaislammelle tulee myös leiriytymispaikka.

Länsiväylä 7.1.23

Vireän viisikymppisen salaisuus

Keisarivallan aikaan perustettu Suomen Matkailuliitto (SML) oli toiminut jo 83 vuotta, kun vuonna 1973 perustettiin Helsingin Seudun Lapinkävijät yhdyssiteeksi Lapin retkeilystä kiinnostuneille matkailuliittolaisille. Jatkossa Lapinkävijä-yhdistyksiä syntyi myös ainakin Tampereelle, Turkuun, Äänekoskelle ja Ouluun. Matkailuliittoon kuului retkeily-yhdistyksiä (kuten Kaakon Lapinkävijät) myös 1970-lukua edeltävältä ajalta.

Matkailuliitto järjesti kaikille lapinkävijä- ja retkeily-yhdistyksille yhteistä ohjelmaa, tarjosi vaelluksia ja jäsenalennuksia ympäri maata sijaitsevilla hotelleilla ja retkeilymajoissa. SML oli tuolloin maamme ehkä tuottoisin matkailu- ja retkeilykirjallisuuden kustantaja.

Helsingin Seudun Lapinkävijöiden vireän toiminnan takana oli iso joukko ihmisiä, jotka innolla antoivat aikaansa ja tarmoaan tapahtumien järjestämiseen. Tukikohdan saaminen Nuuksion Karjakaivolta vuonna 1977 tiivistä entisestään joukkoa, sillä paikkojen kunnostamisessa, liiterin rakentamisessa (valmistui muuten yhdessä päivässä) ja polttopuiden hankinnassa oli melkoinen urakka silloin ja sen jälkeen.

Seuraavaksi saimme oman tukikohdan Lappiin, kun Goados-kota pystytettiin vuonna 1989 Matkailuliiton tontille Kittilän Kukasjärvellä.

Suurin muutos tapahtui, kun ostimme Kukasmajan henkitorissaan oleva Suomen Matkailuliitolta vuonna

2001, ja kun meistä tuli itsenäinen yhdistys vailla kattojärjestöä 2002 SML:n ajaututtua konkurssiin.

Näiden tapahtumien välillä ja jälkeen olemme järjestäneet satoja kerhoiltoja, kursseja, yleisötilaisuuksia, pitkiä ja pätikiä retkiä, vaelluksia ja talkoita myös Metsähallitukselle ja Helsingin kaupungille – kaikki vapaaehtoisvoimin.

Haastatellessani pitkään mukana olleita lapinkävijöitä, on yksi asia ylitse muiden noussut merkitykselliseksi: yhteisöllisyys. Se tarkoittaa keskinäistä hyväksyntää, sitä että asioista neuvotellaan kunnes löytyy yhteinen päätös asioiden järjestämisestä, annetaan arvoa myös erilaisuudelle ja muiden mielipiteille, ettei jätetä ulkopuolelle. Ei tämä silti pelkkää auvoa ole ollut, vaan välillä on syntynyt ristiriitoja. Mutta vielä useammin on toimittu yhteistuumin, jaettu tietoa ja kokemuksia, saavutettu tavoitteita.

Jos haluamme olla merkityksellisiä jatkossakin, ehkä kannattaa jatkaa samaan malliin. Me ihmiset emme ole vuosituhansien mukana juurikaan muuttuneet, vaan tarvitsemme toisiamme. Löyhät someryhmät, joissa toimitaan yksilöinä eikä yhteisönä, ovat asia erikseen. Uskon vakaasti siihen, että antamalla muille, saavutamme itse enemmän.

Raija Hentman
jäsen vuodesta 1976

Voit lukea yhdistyksen, Karjakaivon, Lapinkävijä-lehden ja Kukasjärven historiasta digitoiduista Lapinkävijä-lehdistä 1/1993, 3/1993, 1/1997, 2/1997, 1–4/2000, 3/2002 ja 4/2002.

YLEISTÄ

Helsingin Seudun Lapinkävijät ry

perustettiin 1973 edistämään erityisesti Helsingin seudulla Lapin matkailua ja retkeilyä. Jäsenyysmuodot ovat varsinaiset jäsenet, nuorisojäsenet ja kunniajäsenet.

Jäsenmäärä:

Jäsenmäärä 25.1.2023 887 henkilöä ja lehden erillistilaajia, 6 kpl

Jäsenmaksut:

vuodelle 2023 varsinaiset jäsenet 20 euroa ja nuorisojäsenet (alle 18 vuotiaat) 10 euroa

Jäsenasioiden hoitaja ja osoitteen muutokset:

Sakari Palo, 040 530 9578,
jasenasiat@lapinkavijat.fi,
Varahenkilöt: Kauko Hämäläinen
ja Saara Loiste

Taloudenhoitaja:

Marja Luhtala, Kuusmiehentie 72 B,
00670 Helsinki 045 264 3901,
talous@lapinkavijat.fi

Pankkiyhteys:

Nordea FI18 2142 1800 0138 42
Ei jäsenmaksuja tälle tilille.

Viitteet ja MobilePay numerot:

Katso s. 4

HALLITUS

Puheenjohtaja:

Markus Pyhälä, 040 419 0967,
markus.pyhala@lapinkavijat.fi

Varapuheenjohtaja:

Raija Hentman, 0400 380 606,
raija.hentman@lapinkavijat.fi

Sihteeri:

Sirkka Leppänen, 050 346 5876
sirkka.leppanen@lapinkavijat.fi

Jäsenet:

Marina Koskelainen,
Saara Loiste, Jukka Nieminen,
Antti Pasanen, Ari Saarinen,
Leena Storgårds

Hallituksen sähköposti:

info@lapinkavijat.fi

TOIMIKUNNAT

Koulutustoimikunta:

vetäjä Saara Loiste, 040 565 6231,
koulutusk@lapinkavijat.fi,
jäsenet: Risto Heinänen, Raija
Hentman, Erkki Holopainen, Mirja
Hämäläinen, Leena Storgårds,
Markus Suontama

Ohjelmatoimikunta:

vetäjä Marina Koskelainen, 0400
291 550, *ohjelmatk@lapinkavijat.fi*,
jäsenet: Aino Auvinen, Annu Kois-
tinen, Esko Pesonen, Ritva Pura-
nen, Taina Tervahartiala, Ilona
Vaara, Leena Vapaamies-Nyberg

Talkootoimikunta:

vetäjä = talkoopäällikkö Jukka
Nieminen, varatalkoopäälliköt Vesa
Brandt, Antti Pasanen, Harry Tau-
ro, jäsenet Aino Auvinen, Mikko
Kanerva, Kimmo Lehtinen, Auli
Martin

Tiedotustoimikunta:

vetäjä Soile Taskinen,
tiedotusk@lapinkavijat.fi jäsenet:
Reijo Blomberg, Raija Hentman,
Sakari Palo, Risto Uljas

Ulkoilutoimikunta:

vetäjä **Juha Karsikas**, 040 548 1250,
ulkoilutk@lapinkavijat.fi,
 jäsenet: **Sari Haarala**, **Markus Pyhälä**, **Taina Ronkainen Terhi Pihlajamaa**

TOIMIHENKILÖT

Somevastaava (nettisivut, Facebook, Instagram):

Sirkka Leppänen, 050 346 5876,
sirkka.leppanen@lapinkavijat.fi
 Varahenkilö: **Markus Pyhälä**

Striimaus ja videot:

Ville Rantanen

Instagram-tilin ja FB-ryhmän ylläpitäjä:

Antti Pasanen, 050 376 8590,
some@lapinkavijat.fi

Yhdistyksen emäntä

Aino Auvinen, 040 704 0805
ainoa.auvinen@gmail.com

Karjakaivon majojen isäntä:

Ari Saarinen, 0400 620 595
karjakaivo@lapinkavijat.fi
 Varaisännät: **Kimmo Lehtinen** ja **Jose Vallet**

Kukasjärven majojen isäntä:

Markus Pyhälä, Suokatu 16 C 31,
 05800, Hyvinkää, 040 419 0967
 Sähköposti: *kukas@lapinkavijat.fi*

Karjakaivon avaintenhoitaja:

Taina Tervahartiala, 050 554 4432
karjakaivo@lapinkavijat.fi

TIEDOTTAMINEN**Jäsenlehti:**

Lapinkävijä, ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehden erillistilaus ei-jäsenille 10 euroa/vuosi.

Ilmoitukset:

1/1 sivu	200 €
1/2 sivua	110 €
1/4 sivua	60 €

Takakansi 125 mm x 170 mm
 Neljästä peräkkäin julkaistusta samasta ilmoituksesta peritään vain kolmen ilmoituksen hinta. Alv. 0%.
 Ilmoitusten tulee olla painovalmiita.

Lehden vastuu virheellisestä ilmoituksesta rajoittuu ilmoituksen hintaan. Mediakortti osoitteessa *www.lapinkavijat.fi*

Sähköpostilista:

Tervetuloa sähköpostilistalle, joka palvelee vain jäsenistöä. Sähköpostilista täydentää HSL:n verkkosivujen ja Facebookin kautta tapahtuvaa tiedottamista ohjelmien muutoksista, mutta on ainoa kanava saada vain jäsenistölle tarkoitettua tietoa.

Ota yhteyttä listaa hoitavaan **Sakari Paloon**, *jasenasiat@lapinkavijat.fi* tai 040 530 9578, jos haluat liittyä listalle. Ilmoita hänelle myös sähköpostiosoitteesi muutokset.

Listan tietoja ei käytetä muuhun kuin tällaiseen tiedottamiseen.

TUKIKOHTAMME

Nuuksion majat

Karjakaivon majat sijaitsevat Nuuksiossa noin kahden kilometrin päässä Suomen luontokeskus Haltiasta. Ylämajassa on laverit viidelle, kamiina ja kaasuliesi. Alamajassa on laverit kolmelle, kamiina, takka sekä sauna. Valoa antavat myrskylyhdyt ja kynttilät. Alamajan pihassa on kaivo, liiteri, laituri sekä käymälä. Ylämajalle saa tuoda lemmikkieläimiä.

Karjakaivoa ei voi varata omaan käyttöön.

Karjakaivojen majojen isäntä:

■ **Ari Saarinen** 0400 620 595
karjakaivo@lapinkavijat.fi

Karjakaivon avaimen saa jäsenkortin esittämällä:

■ **Suomen luontokeskus Haltian**
 neuvonnasta

■ **Sari Vikström-Kiviojalta**
 Espoon Nupurista, 040 593 1019

■ **Petri Hienoselta** Helsingin
 Roihuvuoresta, 044 090 5881

Avain on palautettava heti käytön jälkeen hakupaikkaan.

Jäsenillä on mahdollisuus saada Karjakaivon avain jatkuvaan käyttöön 50 € panttia vastaan, kun jäsenyys on kestänyt vähintään kaksi vuotta. Pantti 50 € (maksetaan takaisin, kun avain palautetaan) ja toimitusmaksu 20 € (ei palauteta) maksetaan Nordean tilille FI18 2142 1800 0138 42 käyttäen viitettä 3573.

Avain luovutetaan vain HSL:n jäsenille jäsenkorttia näyttämällä!

Avaintenhoitaja **Taina Tervahartia-la**, 050 554 4432, karjakaivo@lapinkavijat.fi, pitää rekisteriä avaimista. Ota yhteyttä Tainaan ennen maksun suorittamista. Avain lähetetään postitse, kun maksu on kirjautunut tilille. Panttisummaa ei makseta takaisin, jos avain katoaa. Uudesta avaimesta peritään uusi panttimaksu, muttei toimitusmaksua. Hallitus pidättää oikeuden olla luovuttamatta avainta henkilölle erityisistä syistä.

Käyttömaksut

- saunominen ja yöpyminen 5 € + 5 €,
- aikuiset jäsenet
- ei-jäsenet 10 € + 10 €,
- lapset alle 16 v. 2,50 €.
- Perhehinta 10 € + 10 € jäsenet.

Karjakaivon majaa ei voi varata tai vallata omaan käyttöön, uuden tulijoiden tulee tuntee itsensä tervetulleiksi. Pidä maja kokoajan siistinä, siivoa ja täytä puutelineet lähtiessäsi.

Henkilö, jolla ei ole avainta, saa oleskella majalla vain avaimenhaltijan seurassa ja vastuulla.

Majalla ei saa oleskella edes lievästi juopuneena.

TUKIKOHTAMME

Lapin majat

Kukasmaja sijaitsee Kittilän Kukasjärvellä. Tuvassa on laverit patjoineen kymmenelle hengelle, kamiina- ja takkauunilämmitys, uunillinen kaasuliesi, ei sähköä. Tuo mukanasasi wc-paperit, kynttilät ja astianpesuaine.

Käyttömaksut 9 €/vrk, lapset alle 16 vuotta 5 €/vrk, koko majan vuokraus 40 €/vrk, 250 €/viikko. Lisämaksu ei-jäsenille 6 €/hlö/vrk. Viikkomaksulisä ei-jäseneltä, kun vuokrattu koko maja viikkohinnalla 35 €/hlö

Erillinen sauna on yhteinen Goados-kodan kanssa, samoin kalastuslupa, verkot ja katiska.

Goados-kota sijaitsee samassa pi-hapiirissä. Majoitustilaa lavereilla kahdelle hengelle, lisäpatja yhdelle, kamiinalämmitys, ei sähköä.

Käyttömaksut 6 €/vrk, lapset alle 16 vuotta 3 €/hlö/vrk, koko kodan vuokraus 15 €/vrk, 100 €/vko. Lisämaksu ei-jäsenille 5 €/hlö/vrk. Erillinen saunarakennus.

Majan ja kodan varaukset:

■ Markus Pyhälä, 040 419 0967, kukas@lapinkavijat.fi

Tarkemmat varaustiedot:

■ www.lapinkavijat.fi
Kalastaminen yhdistyksen luvalla on maksullista.

KULKU RETKEILYTUKIKOHTIIN

Karjakaivolle pääsee bussilla 245, 245 K Espoon keskuksesta (C-vyöhyke). Bussin lähtölaituri on Espoon asemalla radan vieressä Helsingistä tultaessa oikealla puolella.

Nuuksiossa jäädään pois joko Meerlammen pysäkillä (E6948) tai Haltian pysäkillä (E6938). Meerlammen pysäkiltä noin 100 m eteenpäin mäen päältä lähtee oikealle puomilla suljettu yksityistie, jota vastapäätä on Nuuksiontie 66. Tie vie noin puoli-väliin, loppumatkan voi kävellä joko hiekkatietä tai kallioiden yli kulkevaa polkua.

Ota mukaan kartta ja kompassi, jos reitti ei ole ennestään tuttu. Puomilta on noin 1,2 km ylämajalle, Haltiasta on pitempi matka.

Kukasjärvelle kuljetaan sulanveden aikaan Aakenuksen Pyhäjärven parkkipaikalta kävellen polkua ja pitkoksia noin 3 km tai soutuveneellä Kukasjärven rannasta. Tie Pyhäjärvelle aurataan maaliskuun alussa. Aakenuksen Pyhäjärven rantaan voi tilata taksin: esim. Kittilän Taksiautoilijat ry, puh. 0200 99800, levintaksi.com tai Ylläs-Kolari Taksit, puh. 0200 71800, yllaksentaksit.fi.

Parkkipaikan osoite on Pyhäjärventie 500. Äkäslompola-Kittilä -tien varrella oleva Tulivuoripuiston parkkipaikka ei ole talvisin auki. Parkkipaikalle voi jättää auton, mutta auton saaminen pois tieltä vaatii lapiotöitä. Tulivuoripuistosta Kukasjärvelle on 3,2 km

JÄSENETUYRITYKSET

YHTEISTYÖKUMPPANIT

VUOKRAVÄLINEET

Jäsenedut saa
vain jäsenkortin esittäen

Scandinavian Outdoor

10%, Forum Helsinki sekä Tammisto
Vantaa, www.scandinavianoutdoor.fi

Kilpisjärven retkeilykeskus

10% majoituksesta, ei kesä- ja syys-
sesongilla.
www.kilpisjarvenretkeilykeskus.fi

Hotelli Hetan majatalo

10% normaalihinnoista, 5% alennus-
hinnoista, www.hetan-majatalo.fi

Ankarat Avotunturit

15 % verkkokaupan tuotteista (ei
elektroniikasta ja keitinlaatikosta),
www.avotunturit.fi. Pyydä alennus-
koodi ja ohjeet osoitteesta,
jasenasiat@lapinkavijat.fi

Retki -lehti

uusi 6 numeron tilaus 35 € (norm.50
€) ja jo tilatusta lehdestä 5 € alennus.
Lähetä tietosi **Raija Hentmannille**,
raija.hentman@lapinkavijat.fi

Calazolta 20 % alennus!

Retkeilyoppaistaan ja vedenkestävis-
tä retkeilykartoistaan tuttu Calazo
myöntää Helsingin Seudun Lapin-
kävijöille 20 prosentin alennuksen
nettikaupassaan.

Alennuksen saadaksesi täytä mak-
saessasi ”Minulla on alennuskoodi”
-kohtaan HSL2020 ja ”haluan jättää

viestin”-kohtaan HSL:n jäsennume-
roni XXXX.

Alennus koskee myös Calazon
Ruotsin, Norjan ja Tanskan karttoja
ja kirjoja! www.calazo.fi

HSL:n jäsenet voivat osallistua
jäsenhinnoin alla mainittujen
järjestäjien retkille:

Tunturikerho Kavtsi:

Tunturikerho Kavtsin ja HSL:n
yhteistapahtumista on tiedot toimin-
tasivuilla. Tunturiladun ja Kavtsin
toimintaan voi tutustua tarkemmin
osoitteessa www.tunturilatu.fi/kavtsi
tai ottaen yhteyttä: **Annu Koistinen**,
puh. 050 326 6960 tai
annu.koistinen@iki.fi

Lapinkävijät Kiehiset:

www.kiehiset.fi,
Hannu Pohjolainen, 050 355 5052,
hannupohjolainen@luukku.com

Lapinkävijät Owla:

www.tunturilatu.fi/owla,
Hannu Liljamo, 044 322 3646,
hannu.liljamo@gmail.com

Järvenpään retkeilijät ry:

www.jarvenpaanretkeilijat.com,
Hannele Pöllä, 040 504 8296,
hannele.polla@kolumbus.fi

VARUSTEVUOKRAUS

Rinkkoja

Keittimiä

Telttoja

Ahkioita

Vuokrausvastaava Antti Pasanen 050 376 8590 (tekstiviestillä)
Yhdistyksen jäsenille jäsenhintaan ja ei-jäsenille normaalihintaan.
Tarkemmat tiedot verkkosivulla www.lapinkavijat.fi

Muista aina!

RETKI-ETIKETTI

1. Kunniolta luontoa
2. Suosi merkittyjä reittejä
3. Leiriydy vain sallituille paikoille
4. Tee tulet vain sallituille paikoille
5. Älä roskaa

METSÄHALLITUS
FORSTSTYRELSEN

 Ympäristöministeriö
Ministry of the Environment

Posti Green

Tule kokemaan erämaan rauhaa
Aakenuksen syliin

Kukaskärvelle

Jäsen, varaa itsellesi
Goados tai Kukasmaja
taiikka molemmat

Ota yhteyttä *Markus Pyhälä, 040 419 0967*